Biblioteca Centrală ... Hunedoara

Proletari din toate țările, uniți-vă!

AGRICULTURA NOUĂ

Anul VII — Nr. 595
Vineri 8 Ianuarie 1960

4 pagini
Prețul 20 de bani

Organ al Ministerului Agriculturii și al Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Agricultură și Silvicultură din R. P. R.

DE LA LOTUL DEMONSTRATIV ÎN CULTURA MARE

AM RECOLTAT 104.000 DE KG. de porumb siloz la hectar, DAR PUTEAM OBȚINE 150.000

Răspunzînd sarcinilor trasate de partid, colectivul de mecanizatori și tehnicieni ai gospodăriei agricole de stat Pietroiu a acordat porumbului atenția cuvenită. Gospodăria noastră a obținut astfel producții medii mulțumitoare atît la porumbul pentru boabe, cît și la cel destinat însilozării. La porumbul pentru siloz noi am realizat, pe o parcelă, 104.000 de kg. de masă verde la hectar. Aceasta e considerată o producție bună. Trebuie spus că astfel de producții sînt la îndemîna tuturor gospodăriilor agricole de stat. Socotind că experiența noastră va folosi, iată cum am lucrat noi pămîntul pentru a ne da producția de care am vorbit mai sus.

Cele 104.000 de kg. de porumb siloz la hectar au fost obținute pe un teren nisipos, slab productiv. Terenului i-am ridicat însă rodnicia aplicînd la hectar 600 de kg. de îngrășăminte chimice și 165 de tone de gunoi de grajd. Terenul a fost arat imediat după recoltarea grîului la 18—22 de cm. Apoi, la 28 februarie, a fost arat din nou. De data asta la adîncimea de 35 de cm. In ziua de 9 mai s-a executat o irigare de aprovizionare dîndu-se, la hectar, 800 de m.c. de apă, iar la 18 mai arătura a fost lucrată cu grapa cu discuri după care a urmat însămînțatul.

Cultura a fost prășită de trei ori mecanic și de două ori manual, pe rînd. In afara irigării de aprovizionare s-au mai dat două udări. Prima la 28 iunie, iar a doua la 18 iulie. Ambele udări au totalizat 800 m.c. de apă la hectar. Recoltarea s-a făcut manual în prima decadă a lunii septembrie, cînd porumbul era în faza de lapte — ceară.

Deși am recoltat 104.000 de kg. de masă verde la hectar, noi am privit critic munca noastră și am ajuns la concluzia că se putea obține o producție și mai bună. Cît anume? Circa 150.000 de kg. la hectar.

Care au fost rezervele nefolosite cu ajutorul cărora puteam să obținem o asemenea producție? Pe scurt, au fost acestea: 60.000 de plante densitate la hectar, încă o prașilă după udarea a doua și încă o udare la 30 iulie.

In ceea ce privește densitatea de plante la hectar și numărul de prașile și udări, este evident faptul că pentru gospodăria noastră ca și pentru alte unități nu există nici o piedică în calea introducerii în cultura mare a metodelor agrotehnice folosite pe lotul experimental. Convingîndu-ne de eficiența îngrășămintelor în sporirea producției noi ne vom strădui să mărim cantitățile aplicate la hectar, apropiindu-le de cantitățile cu care am fertilizat lotul demonstrativ. Așadar, aplicînd în cultura mare metode folosite în 1959 doar pe o parcelă noi vom mări de 2—3 ori producția de porumb siloz la hectar.

DUMITRU GH. DUMITRU
directorul G.A.S. Pietroiu-Constanța

LA G.A.S. BĂLTENI

Reparații de calitate la preț de cost redus

Am mers la gospodăria agricolă de stat Bălteni, regiunea București, cu gîndul să scriu despre mersul lucrărilor de reparații. In această problemă trebuia să stau de vorbă cu mecanicul șef, inginerul Dascălu Dumitru, dar speranța mea de a-l întîlni n-a fost îndeplinită. Și de data aceasta era plecat la București.

— Păi dacă ar fi după dînsul, reparațiile nu s-ar mai termina nici într-un an, mi-a spus unul din tractoriști.

— Dar atunci cum ați reușit să fiți la zi cu planul de reparații?

— Organizația de partid și conducerea gospodăriei se ocupă îndeaproape de această problemă. Un sprijin temeinic primim și din partea comitetului de întreprindere, mai ales prin grupele sindicale. Grupa sindicală din secția mecanică, de pildă, îndrumată de comitetul de întreprindere, desfășoară o rodnică activitate în sprijinul lucrărilor de reparații. Dar dacă doriți să aflați amănunte despre mersul lucrărilor de reparații, mergeți la mecanicul de atelier, la nea Bică și la tov. Sandu Nicolae, responsabilul grupei sindicale. De la dînșii luați toate lămuririle.

De la tovarășul Șerban Stelian — nea Bică cum îi spun tractoriștii — am aflat că mecanizatorii brigăzii de mecanizare completă condusă de Andrei Gheorghe ca și echipa tov. Ion V. Mihai au terminat reparațiile.

Despre sprijinul pe care-l acordă grupa sindicală bunei organizări și desfășurări a lucrărilor de reparații, mi-a vorbit mai pe larg responsabilul grupei.

— Impreună cu tov. Șerban Stelian am ținut la începutul lunii noiembrie o consfătuire de producție a grupei, unde au fost organizate echipele de reparații și s-a defalcat planul pe echipe, oameni și mașini. S-a stabilit cîte ore de reparații sînt necesare pentru fiecare mașină, s-au fixat datele de recepție a mașinilor. O dată cu această ședință s-a anunțat viitoarele cursuri profesionale din timpul iernii. De atunci grupa a ținut consfătuiri bilunar. In cadrul lor se discută măsurile necesare pentru îmbunătățirea muncii. Intr-o astfel de consfătuire tovarășul Ion V. Mihai, de exemplu, a explicat mecanizatorilor cum a reușit el cu încă un tovarăș, să demonteze și apoi să asambleze un motor K.D. în trei zile. In cadrul consfătuirii amintite a fost criticată echipa lui Ion V. Ilie, care era codașă, și i s-a arătat cum să-și înlăture lipsurile. Aceasta a făcut ca echipa tov. Ion V. Ilie să realizeze în cinci zile 80 la sută din reparații. La consfătuirile noastre participă și membrii consiliului gospodăriei, care iau măsuri imediat pentru rezolvarea urgentă a problemelor ce pot împiedica desfășurarea normală a reparațiilor.

Astfel gospodăria a aprovizionat atelierul din timp cu piese.

Tov. Andrei Gh., șeful B.M.C.-ului care este și președintele comitetului sindical mi-a dat cîteva exemple de realizări obținute la reparații.

— Din nouă tractoare planificate să fie reparate, opt sînt de acum gata. La grape, pluguri și cultivatoare s-au reparat respectiv cu 5, 3 și 2 bucăți mai multe decît erau planificate, la remorci și grape stelate, semănători de porumb, cu cîte una peste plan, iar la semănători de cereale, împrăștietori de îngrășăminte, discuitori, sape rotative, motopompe, autocamioane s-a îndeplinit planul.

Un tractorist ne întrerupse discuția, precizînd:

— Lucrurile ar fi stat și mai bine dacă și echipa de la secția Cornățel, în frunte cu mecanicul șef al secției, tov. Dincă Gheorghe ar fi lucrat la reparații.

Inainte de plecare am stat încă o dată de vorbă cu tov. Șerban Stelian.

— In 1960 — mi-a spus el —, mecanizatorii și-au luat angajamentul să obțină 39.000 de lei economii numai de la reparații. Ne-am propus, de asemenea, ca să terminăm reparațiile, cu cel puțin 10 zile înainte de termen. Asta ne va ajuta mult să obținem la hantru un preț de cost mai mic de 67 de lei. Acesta e prețul de cost cu care am realizat hantrul în 1959.

Ing. VIRGIL RIZESCU

CU REPARAȚIILE TERMINATE

★ ★

S.M.T. 23 August

Intensificînd întrecerea socialistă mecanizatorii de la S.M.T. 23 August, regiunea Constanța, au terminat reparațiile la tractoare și urmează ca în maximum 10 zile să termine și reparația mașinilor agricole.

In lupta pentru reușita planului de reparații s-au evidențiat în mod deosebit tovarășii: Cîrjan Florea, Dibus Gheorghe, Cîmpeanu Constantin, Cernățeanu Nicolae, Vlădulescu Ion, Nijloveanu Ion, Florescu Florin, Constantin C. Marin, Caragea Ion, Culea Aurel, Tănase Ion și alții.

STOICA ILIE
corespondent

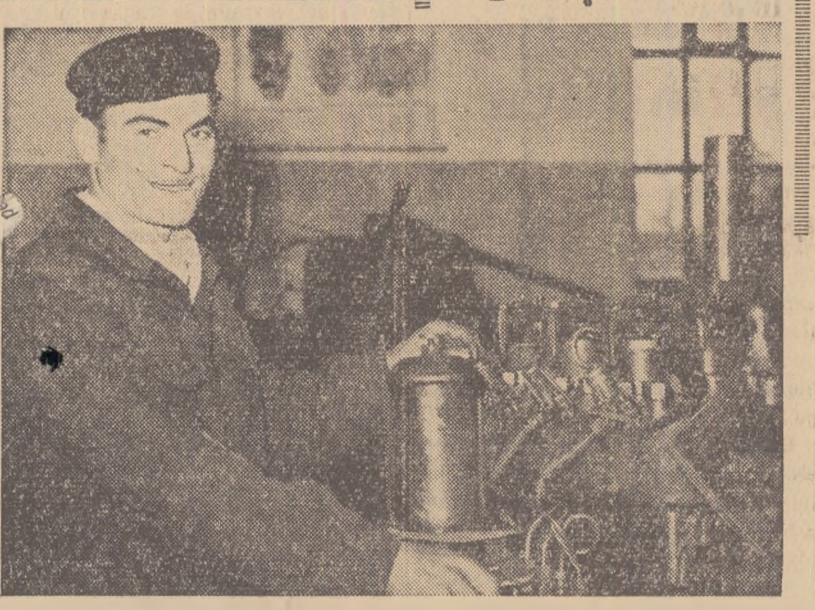
S.M.T. Smeeni

Cu sprijinul comitetului de partid și al comitetului executiv al sfatului popular al comunei Smeeni, raionul Buzău, regiunea Ploești, S.M.T.-ul din localitate a reparat pînă zilele trecute întreg utilajul agricol (tractoare, pluguri, semănători, grape etc.). cu 30 de zile înainte de termen.

Cu această ocazie s-a evidențiat brigada II-a condusă de tov. Albu Alexandru, șeful brigăzii.

G. BERESCU
corespondent

Fruntașul stațiunii

La S.M.T. Bărcănești, regiunea Ploești, reparația utilajului se desfășoară cu spor. Printre mecanizatorii fruntași din această unitate se numără și tractoristul Aurel Rotăreanu, pe care-l vedeți în fotografie. Anul acesta el și-a realizat planul de producție în proporție de 202 la sută, făcînd economii la piese de schimb și combustibil în valoare de 14.490 lei.

Pentru recolte sporite de porumb

Cu multă bucurie și interes am primit noi, membrii gospodăriei agricole colective „Grivița Roșie" din comuna Beștepte, raionul Tulcea, documentele plenarei C.C. al P.M.R. din 3-5 decembrie 1959 și lucrările consfătuirii de lucru privind cultura porumbului de la Constanța.

Pornind de la sarcinile stabilite de plenara C.C. al P.M.R. din 3-5 decembrie 1959, noi am dezbătut pe larg problema dezvoltării culturii porumbului, care constituie una din principalele plante agricole. De aceea ne propunem ca începînd din acest an, să obținem producții mai mari față de anii precedenți, lucru ce ne va da posibilitatea să dezvoltăm multilateral gospodăria, să împărțim membrilor mai multe produse și bani la ziua-muncă și să aducem o contribuție sporită la constituirea fondului centralizat al statului.

Experiența noastră în cultura porumbului ne-a arătat că atunci cînd am aplicat în mai mare măsură metodele agrotehnice corespunzătoare în funcție de climă și sol, cînd am avut asigurate mijloacele materiale necesare și în primul rînd mașini și utilaj agricol modern, îngrășăminte chimice și naturale, precum și sprijinul organizației de partid și al inginerului agronom, noi am obținut recolte bogate la ha, atît la cereale, cît și la celelalte culturi. Anul trecut, de pildă, prin aplicarea în mod diferențiat a complexului de măsuri agrotehnice, de pe cele 250 ha teren luat în cultură prin indiguire, am obținut o producție de porumb de 4.500—5.000 kg la ha.

Acordînd aceeași îngrijire și porumbului pentru siloz, producția rezultată pe o suprafață de 150 de ha a fost de 20.000 kg la ha, ceea ce ne-a permis să asigurăm 3.000 tone porumb însilozat în faza lapte-ceară.

In lumina sarcinilor reieșite din expunerea tovarășului Gheorghe Gheorghiu-Dej la plenara din decembrie 1959, analizînd împreună cu organizația de partid posibilitățile gospodăriei noastre și ținînd seama de condițiile locale, noi ne angajăm să obținem în anul acesta o recoltă de 3.000 kg porumb boabe la ha pe suprafața de 900 ha destinată culturii porumbului. Avînd în vedere importanța mare pe care o prezintă porumbul însilozat în hrănirea animalelor, vom mări suprafața de porumb siloz de la 150 de ha la 300 ha. Pentru a obține o producție de 25.000—30.000 kg porumb siloz la ha, vom aplica acestei culturi aceleași lucrări ca și porumbului pentru boabe. Aceasta ne va da posibilitatea să creștem cel puțin 50 de vaci de lapte, 500 porci, 3.000 ovine etc. Intreaga tarla destinată culturii porumbului a fost arată adînc din vară, imediat după recoltarea plantei premergătoare, iar în toamnă s-a făcut o nouă arătură adîncă la 30-35 cm. Acest lucru contribuie la menținerea umidității în sol și pune la dispoziția plantei un teren mai bogat în elemente nutritive. Paralel cu lucrarea solului, noi am administrat cca 3.200 tone îngrășăminte naturale, lucrare care continuă și în prezent. Pentru sămînță am ales cel mai bun porumb. In primăvară, întreaga suprafață se va însămînța cu mașinile. Prin extinderea acțiunii patriotice, vom aplica lucrări de îmbunătățiri funciare în incinta indiguită pentru a putea lua în cultură 400 de ha. In vederea irigării acestei suprafețe de 400 de ha, de pe acum noi ne vom procura materialele necesare. O atenție deosebită vom acorda asigurării unei densități corespunzătoare a plantelor la hectar și anume de 40.000 plante la ha pe terenul din incinta indiguită și de 30.000 plante la ha în cîmp. In primăvară vom grăpa terenul imediat la desprimăvărare, vom executa cel puțin 4 prașile și vom administra suplimentar 50 de tone îngrășăminte chimice, avînd grijă ca lucrările să se facă din timp.

Sintem încredințați că foarte multe gospodării din raionul nostru vor putea atinge și chiar depăși cifra fixată de noi. De aceea, le chemăm să-și mărească eforturile pentru obținerea unor recolte bogate de porumb boabe și pentru siloz.

Președinte, IFRIM ION — Secretar Org. de Bază P.M.R. CHIRUS ION — Inginer agronom IVANICA ANDREI

Vom obține indici mai înalți decît în 1959

Gospodăria noastră și-a încheiat activitatea pe anul 1959 cu beneficii. Deci avem o bază trainică de pornire pentru munca din acest an. Acest fapt, precum și experiența acumulată în 1959 a permis colectivului gospodăriei să-și ia angajamente ce depășesc sarcinile de plan.

Intre altele, muncitorii și inginerii s-au angajat să obțină cîte 3.350 de litri de lapte în medie pe cap de vacă furajată, cîte 4.000 de litri de la vacile din lotul de selecție, să depășească sporul zilnic planificat de creștere în greutate la tineretul porcin cu 40 de grame, să reducă sub plan cu 39 de bani prețul de cost al greutății vii.

In 1960 gospodăria agricolă de stat Poiana va livra statului din sectorul zootehnic 5.950 de hl de lapte, 327 de tone de carne, 290.000 de pui de găină, cantități însemnate de lînă și de alte produse animale.

Ca măsuri tehnico-organizatorice menite să sporească și să ieftinească producția, noi vom introduce în grajduri adăpători automate și mulsul electric al vacilor. Pentru perioada de iarnă avem asigurate nutrețuri ca porumbul siloz, trifoi-fîn și concentrate în cantități îndestulătoare. De asemenea, pentru vară am asigurat un conveier verde bogat. Totodată vom folosi și taberele de vară obținînd o bună parte din producție cu furaje ieftine. Anul acesta vom însiloza 4.915 tone din care 4.300 de tone de porumb în faza de coacere lapte-ceară. La porumbul pentru siloz ne-am propus să realizăm 30.000—35.000 de kg la ha.

Pentru a obține producții sporite la cultura mare, s-au luat măsuri încă din anul 1959. Astfel, grîul se cultivă în condiții bune: arături adînci, teren bine pregătit și însămînțat cu soi productiv. Pe 70 la sută din suprafață s-au aplicat îngrășăminte, iar pe restul se încorporează îngrășăminte acum și în lunile ce urmează. In primăvară, după necesitate se vor grăpa sau tăvălugi semănăturile de toamnă, iar ogoarele vor fi grăpate. Combaterea buruienilor se va face cu ierbicide, recoltarea se va efectua în termenele optime. La porumb cît și la celelalte culturi prășitoare se vor face însămînțatul și îngrijirile la timp și cu atenție. Recoltarea porumbului se va executa cu culegătorul de știuleți.

Aplicînd aceste măsuri sîntem siguri că vom realiza beneficii peste plan, că vor fi îndeplinite angajamentele luate de muncitorii și tehnicienii gospodăriei.

Ing. ION MUREȘAN
director G.A.S. Poiana,
regiunea Cluj

TREBUIE ACORDATĂ GRIJĂ TUTUROR LUCRĂRILOR DE SEZON

In aceste zile, în cele 22 de comune ale raionului Oltenița, raion complet cooperativizat, întovărășirile și gospodăriile agricole colective țin adunările generale pentru dări de seamă. Hotărîte să întîmpine aceste adunări cu noi succese în lupta pentru o recoltă bogată, unitățile agricole cooperatiste desfășoară o muncă susținută pentru efectuarea lucrărilor de sezon.

— Noi am pus baze trainice recoltei din acest an, îmi spunea tov. inginer Jilăveanu Maria, șefa secției agricole a sfatului popular raional. Folosind peste 6.000 de atelaje din cele circa 12.000 cîte există în raion și tractoarele S.M.T.-urilor Budești și Ulmeni am depășit planul arăturilor adînci cu 16 procente. Restul atelajelor l-am folosit la transportul îngrășămintelor al cărui plan a fost, de asemenea, depășit. Deși atît la arături, cît și la fertilizarea terenului ne-am depășit planul, ambele lucrări se execută în continuare. Cu mai multă intensitate se execută transportul îngrășămintelor. Astfel gospodăriile colective și întovărășirile din comunele Herăști, Radovanu, Spanțov folosesc majoritatea atelajelor la această lucrare. In ultimele zile la Spanțov, de pildă, s-au transportat în cîmp 9.000 de tone de gunoi de grajd. Circa 4.000 de tone au fost transportate de gospodăria colectivă, iar restul de întovărășirile din comună.

De remarcat însă că nu peste tot atelajele se folosesc în măsura posibilă la transportul gunoiului pe ogoare. Astfel, în timp ce în comuna Mînăstirea, recent colectivizată, au fost duse în cîmp 1.200 de tone de gunoi, în comuna Căscioare s-au dus în aceeași perioadă numai 120 de tone.

Paralel cu transportul îngrășămintelor pe ogoare, în raion se desfășoară în ritm viu și stropitul de iarnă al pomilor. Au fost deja stropiți 21.000 de pomi. Planul era cu 4.000 de pomi mai mic. Deși planul la stropiri a fost îndeplinit în proporție de 120 la sută nu trebuie trecut cu vederea faptul că în timp ce în comune ca Șoldanu și Hotarele toți pomii au fost stropiți în altele, printre care se numără Ulmeni și Chiselet, stropitul este lăsat pe plan secundar. In raion sînt și gospodării de stat care nu se interesează de stropiri. Intre acestea e gospodăria din Buciumeni care n-a stropit nici măcar un singur pom, din cei 7.400 pe care-i are.

Dacă în privința arăturilor adînci, transportului îngrășămintelor pe ogoare și a stropirilor la pomi s-au obținut — raportat la întregul raion — rezultate bune, nu același lucru se poate spune despre alte acțiuni ce trebuiau să fie și ele în atenția organelor agricole.

Pe scurt iată aceste acțiuni și situația în care se prezintă. La plantări de pomi s-a îndeplinit mai puțin de 25 la sută din plan, deși timpul permitea să se execute această lucrare fără întrerupere. In 1960, raionul va cultiva peste 2.500 de ha. cu legume și zarzavaturi, dar nu s-a făcut mai nimic pentru pregătirea celor 40.000 de m.p. de răsadnițe. O atenție complet nesatisfăcătoare se acordă pregătirii semințe și utilajului necesar însămînțărilor de primăvară. Pînă acum s-au condiționat în total doar 125 de tone de sămînță și au fost reparate mai puțin de 5 la sută din plugurile întovărășirilor și gospodăriilor colective.

Este timpul ca secția agricolă a raionului să-și îndrepte eforturile pentru a lichida neîntîrziat cu rămînerea în urmă a plantărilor de pomi, pregătirea răsadnițelor, condiționarea seminței și repararea utilajului, proprietatea gospodăriilor, a întovărășirilor și întovărășiților. Sînt semne că muncile de primăvară vor începe mai de vreme decît de obicei și avem datoria să le așteptăm bine pregătiți.

AL. RAICU

Îngrijesc livada

Membrii gospodăriei agricole colective „Horia, Cloșca și Crișan" din comuna Bogdănița, raionul Bîrlad, au făcut zilele acestea arătură adîncă în livada cu pomi fructiferi. De asemenea pomii tineri au fost înveliți cu bețe de floarea-soarelui în vederea apărării lor împotriva rozătoarelor.

In aceste munci s-au evidențiat colectiviștii Victor T. Vrînciamu, Costică C. Baciu, Gică Munteanu și alții.

I. BOLEA
corespondent

Sava Urzică și tovarășii lui

Sava Urzică și ceilalți mulgători se hotărîseră ca după terminarea lucrului să meargă în sala de mese și să discute cîteva minute, așa, prietenește, numai între ei, despre felul cum merge treaba în sector. Sava vorbise și cu secretarul organizației de bază U.T.M. Acesta fusese de acord. Ba-i dăduse chiar ideea că n-ar fi rău dacă la discuția lor ar invita și cîțiva mulgători în vîrstă, cîțiva comuniști.

...Atunci în sala de mese, la consfătuirea organizată de Sava, mulgătorii au discutat despre felul cum sînt hrănite vițele, dacă sînt respectate rațiile, dacă toți mulgătorii aplică regulile științifice prevăzute la muls dacă în grajduri este păstrată curățenia cum scrie la carte. Cîțiva dintre cei de față s-au arătat mulțumiți de rezultatele lor de pînă atunci. Ba spuneau chiar că mai bine decît atîta nici nu se poate. Atunci a luat cuvîntul Sava Urzică. A vorbit și el despre rezultatele bune obținute în sectorul lor, dar, spre deosebire de ceilalți, s-a oprit mai mult asupra lipsurilor.

— Nu trebuie să le trecem cu vederea, să închidem ochii în fața lor. Sînt printre noi băieți buni, care au rezultate frumoase în muncă. N-o să mă apuc acum să-i laud pe Dumitru Filip, Constantin Mălășincu, Vladimir Burduja ori Jenică Bărboi pentru succesele obținute. Dar, în afară de ei, mai sînt și dintre aceia ca Gheorghe Ciubotaru, care seara bea mai mult decît trebuie, iar a doua zi vine obosit la lucru. Și sigur că dacă vii frînt de oboseală în sector, cu ochii împăienjeniți de somn, nici treburile nu mai merg bine. Noi trebuie să vorbim ceva mai serios cu Gheorghe Ciubotaru...

— E-te-te mă, a început să facă Sava Urzică pe nebunu', a șoptit unul dintre cei care se simțeau cu musca pe căciulă. Vrea să ne fie dascăl...

Sava Urzică s-a făcut însă că nu-l bagă în seamă. A vorbit mai înainte despre felul în care credea el că trebuie să muncească fiecare, dîndu-le exemple din propria lui experiență.

— Ce credeți că mie mi-a fost ușor la început? Cînd am venit în gospodărie aveam numai 14 ani. Mai întîi am îngrijit vițeii. Era bine și-acolo, nu-i vorbă, dar mie îmi plăcea să fiu mulgător. Mă duceam mereu pe lîngă mulgătorii mai bătrîni și le ajutam. Eram numai ochi și urechi la ce-mi spuneau și-mi arătau ei. In puțin timp am deprins meseria. Dar ca să fii un mulgător bun nu-i deajuns să privești cum fac alții și să te mulțumești numai cu sfaturile lor. Trebuie ca tu însuți să înveți în fiecare zi. Iar cărțile de specialitate te ajută mult în această privință. De aceea, eu zic că de azi înainte să nu mai rămînă printre noi nici un mulgător care să nu fi citit broșurile despre creșterea animalelor, hrănirea vițeilor și altele. De curînd, m-am abonat la revista de „Zootehnie și medicină veterinară". Și n-aș putea spune că sînt puține lucrurile pe care le învăț de aici.

Liniștea se făcuse adîncă. Băieții îl ascultau pe Sava Urzică, tovarășul lor de muncă, arătîndu-i din ce în ce mai mult interes. Care va să zică Sava Urzică nu face acest lucru numai așa, pentru a scoate în evidență cu orice preț că el este mulgător fruntaș. Că speră să depășească cu aproape 5.000 de litri planul de lapte de 46.000 de litri pe care-l are de realizat anul acesta. Uite, spune singur că și lui i-a fost greu la început, dar că s-a străduit să învețe, să-și organizeze munca din ce în ce mai bine. Și astăzi iată-l unde a ajuns. Sava Urzică e cineva în gospodăria noastră. Și el zice că fiecare dintre noi poate să facă la fel, depinde numai dacă vrea sau nu. Dar care-i ăla să nu vrea să fie mulgător fruntaș ca Sava Urzică?".

Această adunare prietenească, ce trebuia să dureze numai cîteva minute s-a prelungit pînă noaptea tîrziu. După ea, au urmat altele, și altele, și de unde la început unora le venise mai greu să renunțe la timpul lor liber pentru astfel de discuții, acuma abia așteptau să se întîlnească pentru a vedea ce mai trebuie de făcut ca lucrurile să meargă tot mai bine. Gheorghe Ciubotaru, fusese la început tare supărat, dar acum îi mulțumește lui Sava Urzică și băieților: s-a lăsat de multă vreme de băutură și a devenit mulgător fruntaș.

Așa este Sava Urzică, ca el nu poți fi decît prieten în cel mai bun înțeles al cuvîntului. Băieții învață multe de la el. Este un om de acțiune, energic, și cu toate că e mulgătorul fruntaș al G.A.S. „Progresul" din raionul Dorohoi nu umblă de loc cu nasul pe sus cum ar fi făcut poate alții în locul lui. Totdeauna cînd tinerii primesc o sarcină, el se consultă cu dînșii cum s-o îndeplinească mai bine. Astă-vară, spre exemplu, cînd au ieșit cu vacile în tabără, la Dănileni, Sava Urzică i-a adunat pe toți și le-a spus:

— O să rămînem aici cîteva luni de zile. Dacă cele 150 de vaci pe care le avem vor dormi în ploaie și vînt, sub cerul liber, producția de lapte va scădea, iar prețul de cost pe litrul de lapte va fi mai mare. Ce ziceți, n-ar fi bine să formăm noi o brigadă utemistă de muncă patriotică și să construim adăposturi?

Toți au fost de acord, iar după ce au terminat cu adăpostul pentru vite, au construit și o tabără pentru ca și ei, mulgătorii, să aibă condiții cît mai bune de dormit pe timpul verii. Sava Urzică și băieții lui au făcut și pe tîmplarii și pe zidarii, realizînd importante economii pentru gospodărie. Toamna cînd au venit din nou cu vitele în gospodărie tot prin muncă voluntară și tot la îndemnul lui Sava, tinerii au mai construit un șopron pentru tineretul taurin și, în fiecare grajd, boxe pentru vițeii pînă la șase luni. O parte dintre vițeii aceștia a trecut în grija mulgătorilor și astfel, printr-o mai bună îngrijire ei au realizat în loc de 650 de g. cît era prevăzut, un spor de creștere în greutate de 780 de g zilnic.

Nu există acțiune mai importantă în gospodăria agricolă de stat „Progresul" la care Sava Urzică și băieții lui să nu fi luat sau să nu ia parte. Văzîndu-i la lucru stai și te miri: de unde atîta însuflețire, de unde atîta putere de muncă? Stînd de vorbă însă cu el, dintr-o dată ți se lămurește totul:

— Care nu are dragoste de meseria aleasă, acela nu-i om încă, zice Sava Urzică. Și-apoi cum să nu muncească omul azi, cînd știe că muncește pentru el? Pentru el și pentru țara sa.

PETRE GHELMEZ

NOI OGOARE UNITE

Inscrieri în gospodăriile colective existente

In anul care s-a încheiat, ca și în alți ani, gospodăriile colective din comunele raionului Ineu, regiunea Oradea, au obținut recolte bogate, și-au dezvoltat fermele de animale proprietate obștească și au obținut mari venituri bănești, ceea ce a făcut ca membrii acestor gospodării să primească pentru fiecare zi-muncă însemnate cantități de produse și sume de bani. Bunele rezultate obținute de către gospodăriile colective din raionul Ineu au convins pe țăranii muncitori din sectorul individual de superioritatea muncii în comun, astfel că în ultimul timp, mulți dintre ei au făcut cereri de înscriere în gospodăriile colective existente în comunele lor. In gospodăria colectivă din Somoscheș, de pildă, s-au înscris 51 familii cu 140 ha, în cea din Berechiu 32 familii cu 82 ha, în cea din Chereluș 18 familii cu 57 ha etc. Numărul țăranilor muncitori înscriși de curînd în gospodăriile colective din raionul Ineu se ridică la 162 familii iar al hectarelor colectivizate la 335.

Toți țăranii muncitori din Șicula s-au unit într-o singură întovărășire agricolă

Comuna Șicula este una din comunele complet cooperativizate din raionul Ineu. In anul 1959 cele șase întovărășiri agricole din această comună au executat principalele munci în comun, obținînd recolte sporite la ha. In același timp, întovărășiții au mărit fondul de bază, reținînd în acest scop 1 la sută din producția de grîu și 35 kg de porumb la fiecare hectar, astfel că la sfîrșitul anului 1959, fondul de bază al celor șase întovărășiri s-a ridicat la suma de 81.000 lei.

Convinși că contopirea celor șase întovărășiri oferă mai bune condiții de lucru și creează posibilitatea realizării unor și mai mari venituri, întovărășiții din comuna Șicula au hotărît cu ocazia adunărilor generale să se unească cu toții într-o singură întovărășire agricolă, căreia i-au dat numele de „Unirea"

Intovărășirea agricolă „Unirea" numără peste 900 familii și aproape 3.000 hectare teren arabil. In fruntea ei a fost ales ca președinte tov. Teodor Onița, iar ca secretar tov. Alexandru Bercuța, oameni care au dovedit pricepere și hărnicie în conducerea treburilor obștești.

FLORICA BUNICA
corespondent

Regiunea Timișoara

Munca în comun, pe tarlale întinse și cu mijloace mecanizate a făcut ca în anul trecut membrii gospodăriilor colective de pe întinsul raioanelor Timișoara, Jimbolia, Sînnicolau Mare să obțină producții mari la toate culturile. Convingîndu-se de acest adevăr sute de familii de țărani muncitori din satele Curtea și Breazova, raionul Făget, au pornit pe drumul belșugului, înființînd în aceste zile două noi gospodării agricole colective.

In gospodăria colectivă nou înființată din satul Rădmănești, raionul Lugoj, au intrat 109 familii de țărani muncitori, care și-au unit 639 ha de pămînt.

Și în raionul Moldova Nouă s-a înființat de curînd o nouă gospodărie colectivă. 138 de familii din satul Radmina au adus în gospodăria colectivă 333 ha de pămînt, 20 bovine, 35 cai, atelaje și altele.

Regiunea Oradea

Producțiile mari: 1960 kg grîu la ha, 4.200 kg porumb la ha etc., obținute de membrii gospodăriei colective „Lupta pentru pace" din Cubulcut raionul Săcuieni, au convins pe ... celor două întovărășiri agric... comună că uniți în gospod... tivă pot obține și ei rec... Astfel, în cursul zilel... de familii de întovăr... miți în gospodăria

ÎNVĂȚĂMÎNTUL AGROZOOTEHNIC DE MASĂ

In două raioane ale regiunii Craiova

O sumară analiză privind organizarea și desfășurarea învățămîntului agrozootehnic de masă întreprinsă de curind în raioanele Craiova și Caracal ne-a permis să constatăm o seamă de aspecte în legătură cu această problemă, pe care le redăm în rîndurile ce urmează.

Dovedind o preocupare deosebită pentru buna organizare în această iarnă a învățămîntului agrozootehnic de masă, colectivul secției agricole raionale Craiova a ținut din timp consfătuirea cu lectorii celor peste 100 de cercuri agrozootehnice de masă care funcționează în acest an, în raion, și la care sînt înscriși aproape 6.000 de cursanți. Acest fapt a îngăduit ca aproape toți lectorii să-și poată alcătui cu grijă planurile tematice și să le trimită — conform indicațiilor — pînă la data de 10 decembrie secției agricole, spre verificare.

Dacă așa cum spuneam colectivul secției agricole sprijinit de comitetul executiv al sfatului popular raional a dovedit preocupare pentru buna organizare a cursurilor în acest an să vedem în ce măsură sînt folosite condițiile create.

In comuna Șimnic, de pildă, unde funcționează 5 cercuri agrozootehnice — 4 la întovărășiri și unul la gospodăria agricolă colectivă „7 Noiembrie" — există posibilități deosebite ca lecțiile să se desfășoare în condiții foarte bune, dat fiind că în afară de lectori bine pregătiți la unele lecții s-a prevăzut a participa pentru a da anumite explicații suplimentare cursanților, ingineri de la Stațiunea experimentală de cultură a porumbului-Șimnic. Nu știu însă în ce măsură vor fi folosite aceste posibilități de către cursanții de la cercul de studii al gospodăriei colective „7 Noiembrie" — condus de tehnicianul Ștefan Gîdea — căci de la primele lecții treburile au început să meargă rău. Iată un aspect: Lecția de deschidere la acest cerc fusese planificată pentru ziua de 15 decembrie, dar nu s-a ținut deoarece colectiviștii — așa cum mi-a explicat tov. Constantin Șuinea — președintele gospodăriei, au fost plecați la moară. Lecția s-a amînat pentru a treia zi (18 decembrie), cînd s-a ținut de către un inginer de la Stațiunea experimentală din Șimnic. La lecție, față de 48 de cursanți cîți sînt înscriși au participat abia 20, restul fiind plecați... tot la moară. Desigur colectiviștii vor avea și altă dată treburi, dar asta nu înseamnă să se renunțe la programul lecțiilor. Este indicat deci să se respecte cu strictețe data și ora stabilită în plan, iar lectorul să nu fie pus în situația de a vorbi numai în fața cîtorva cursanți.

Pentru cele 7 întovărășiri din comuna Izvor funcționează 7 cercuri agrozootehnice care cuprind un număr de 300 cursanți. La data de 19 decembrie 3 dintre ele ținuseră și a doua lecție. Felul în care i-am văzut lucrînd pe învățătorii-lectori de aici și felul în care lectorul Olimpian Pietroșan mi-a vorbit despre cursurile agrozootehnice dovedește preocuparea și interesul acestora față de cursurile agrozootehnice. Nu pot trece însă cu vederea faptul că în ziua de 19 decembrie la cercul agrozootehnic de la întovărășirea „Izbînda" nu au participat decît 29 de cursanți din cei 71 înscriși. Și se pare că frecvența lasă de dorit și în celelalte cercuri din comuna Izvor. Dacă aceasta este situația acum, la primele lecții, se pune întrebarea ce se va întîmpla mai tîrziu în aceste cercuri. Este o problemă care trebuie privită cu toată seriozitatea de către organele locale ale sfatului popular și de tovarășii din conducerile întovărășirilor din comună, care trebuie să participe cît mai activ la mobilizarea cursanților, astfel încît cercurile să-și poată duce la bun sfîrșit menirea lor.

Bunul mers al învățămîntului agrozootehnic în comunele Șimnic și Izvor, ca și în celelalte comune ale raionului Craiova, va depinde în mare măsură și de munca de îndrumare și control pe care o vor exercita instructorii comitetului executiv raional și colectivul secției agricole.

★

In raionul Caracal au fost înființate 126 de cercuri agrozootehnice. In afară de acestea la căminele culturale din raion se vor ține în această iarnă 24 de cicluri de conferințe la care, pe lîngă auditorii liberi vor participa 612 auditori permanenți. Pentru crescătoarele de păsări din gospodăriile colective ale raionului se va ține un curs special între 10—20 ianuarie. Ceea ce este însă demn de subliniat în privința organizării învățămîntului agrozootehnic din acest an în raionul Caracal este faptul că pentru colectiviștii care posedă terenuri irigate pe valea Oltului s-au prevăzut lecții speciale din care ei să-și însușească cunoștințe folositoare privind tehnica irigațiilor. Anul acesta vor intra în producție cele 2.000 de ha irigate în care sînt cuprinse terenurile colectiviștilor din comunele Cioroi, Fărcașele, Stoinești, Gostavăț, Băbiciu și Scărișoara. Pentru ca aceste terenuri să dea un randament cît mai mare este nevoie de oameni bine pregătiți. De aceea biroul raional de partid și comitetul executiv raional au hotărît ca în perioada 8 ianuarie — 1 martie să fie școlarizați membrii consiliilor de conducere ai gospodăriilor colective respective, brigadierii, șefii de echipă și o parte din colectiviști. Tematica cuprinde 8 lecții urmate de aplicații practice.

Despre toate acestea discutasem pe îndelete cu tov. Filip Florea, șeful secției agricole raionale Caracal. Cînd i-am cerut însă planurile tematice ale cercurilor agrozootehnice — care după afirmația tov. Filip și-au început activitatea pe data de 13 decembrie — oarecum surprins tovarășul Filip mi-a spus că secția nu posedă asemenea planuri. Dar secția nu poseda la data de 18 decembrie nici un fel de evidență a acestor cercuri. Acest fapt m-a uimit, cu atît mai mult cu cît tov. Filip își exprimase nemulțumirea față de felul nesatisfăcător în care s-au desfășurat în iarna trecută cursurile agrozootehnice în cele mai multe cercuri, spunîndu-mi că în acest an de învățămînt s-au depus toate eforturile spre a nu se repeta unele greșeli de organizare de anul trecut. Exprimîndu-mi nedumerirea față de faptul că lectorii lucrează fără planuri neputînd fi controlați de către secție, tovarășul ing. Filip mi-a răspuns că sînt valabile planurile de anul trecut. Dar oare acelea erau atît de perfect alcătuite? Nu cumva în afară de condițiile materiale (săli neîncălzite, lipsă de spațiu), activitatea nesatisfăcătoare a cursurilor în iarna trecută a fost condiționată și de tematica, poate, necorespunzătoare, poate neinteresantă a lecțiilor? Și dacă nu este așa, de ce cursanții trebuie să asculte doi ani de-arîndul absolut aceleași lecții? Fără îndoială că ei așteaptă lucruri noi, interesante. Apoi în anumite comune și gospodării colective s-au introdus poate culturi noi, ori s-au dezvoltat diferite sectoare, care ridică acum noi probleme. Toate acestea nu cer cît de cît o reînnoire a planurilor? „In asemenea cazuri — mi-a spus tov. Filip — lectorii n-au decît să introducă lecții noi. Nimeni nu-i oprește". Dar, oare-l controlează cineva? De unde știe secția ce anume se predă la aceste cursuri dacă nu posedă măcar planurile tematice de anul trecut, cu modificările respective?

Se pune întrebarea care va fi aportul organelor agricole raionale pe parcurs dacă se desconsideră total însemnătatea planurilor. Și se mai pune întrebarea dacă în asemenea condiții aceste cursuri își vor putea atinge scopul pentru care au fost create.

MARIANA NICOLAU

ȘTIRI DE LA CORESPONDENȚI

● *In satele și comunele din raionul Urziceni funcționează 84 de cercuri agrozootehnice, dintre care 31 pe lingă căminele culturale. Ele sînt urmate de peste 2.800 cursanți, țărani colectiviști și întovărășiți care participă regulat la aceste cursuri, manifestind un viu interes în ceea ce privește însușirea temeinică a cunoștințelor agrozootehnice care se predau. Dintre cercurile de cultură generală funcționează în raion 32 de cercuri cu circa 1556 cursanți.*

Se evidențiază activitatea cercurilor agrozootehnice și de cultură generală din comunele: Dridu, Bărcănești, Broșteni, Roșiori, care își desfășoară activitatea în bune condițiuni, cursanții iau notițe și participă în mod activ la discuții pe marginea lecțiilor care se predau.

GHEORGHE GHEORGHIU
corespondent

● *In gospodăria agricolă colectivă „Horia, Cloșca și Crișan" din satul Jadani, raionul Timișoara, s-a deschis un curs agrozootehnic de masă. Cursul este condus de către inginerul agronom Vintilă Dumitru. El a ținut pînă acum mai multe lecții despre ce înseamnă și scopul lucrărilor de pregătire a solului, despre arătura adîncă și altele.*

Toate aceste lecții le-am ascultat cu plăcere căci ne sînt de mare folos în munca noastră, pentru a obține recolte cît mai bogate.

PETRU OBADEANU
corespondent

● *In comuna Bogdănița, raionul Bîrlad, funcționează 5 cursuri agrozootehnice, cu 157 de cursanți, cu 50 mai mult față de anul trecut. Cursurile sînt conduse de tehnicieni agronomi și de cadrele didactice din comună.*

I. BOLEA
corespondent

La căminul cultural din Tulnici

Aici în munții Vrancei, înainte de eliberarea țării, cartea era un lucru rar, ceva de vis. Astăzi foștii analfabeți, copiii acestora, au la dispoziție mii de cărți în bibliotecile căminelor culturale.

„CALENDARUL țărănimii muncitoare"

EDITURA AGROSILVICĂ DE STAT

Continuîndu-și tradiția de a publica în fiecare an un almanah bogat ilustrat, care să răspundă cerințelor actuale ale oamenilor muncii de la sate, Editura Agrosilvică de Stat a editat „Calendarul Țărănimii Muncitoare" pe anul 1960, lucrare apărută de curînd în toate librăriile.

Dintr-o analiză sumară a temelor cuprinse în acest almanah se poate observa că el a reușit să cuprindă multe și variate probleme, într-o formă ușoară, accesibilă celor cărora li se adresează (țărani colectiviști, întovărășiți, individuali, muncitori agricoli din S.M.T. și G.A.S. etc.) precum și într-o prezentare grafică plăcută și atrăgătoare.

Astfel în prima parte, se arată pe luni, calendaristic, care sînt lucrările ce trebuie executate atît pe ogoare, în creșterea animalelor, în stupine, în cramă și pivniță etc.

Aceste recomandări pe luni ușurează mult înțelegerea lor și contribuie la executarea diferitelor lucrări agricole la timp și în bune condițiuni. Pe lîngă aceste recomandări, specialiști din producție, institute de cercetări și învățămînt semnează numeroase articole de îndrumare în care se arată metodele practice cele mai noi ce trebuie aplicate în cultura plantelor, în creșterea animalelor precum și pentru apărarea sănătății animalelor și plantelor, împotriva bolilor și dăunătorilor.

Articole ca: Ingrijirea cerealelor slab ieșite din iarnă, Bolile și dăunătorii florii soarelui, Pregătirea pămînturilor pentru răsadnițe, Cultura lămîiului și portocalului în camere de locuit, Boli ce se pot transmite de la animale la om prin consumul de carne, Rentabilitatea creșterii oilor cu lînă fină, Mustul de nutreț murat în hrana vițeilor și purceilor etc. **vor ajuta pe oamenii muncii de la sate să cunoască și să aplice unele metode noi și folositoare în activitatea ce o desfășoară zi de zi.**

Experiența dobîndită de gospodăriile agricole colective fruntașe privind organizarea muncii, mărirea producției și productivității muncii este bogat oglindită în paginile calendarului și va ajuta pe oamenii muncii de la sate la întărirea unităților agricole socialiste.

Fragmentele din literatura noastră nouă vor fi de asemenea citite cu plăcere în zilele de iarnă cînd muncile agricole sînt mai puțin aglomerate.

Cititorii sînt informați și despre realizările din U.R.S.S. și țările de democrație populară în dezvoltarea economiei naționale și ridicarea nivelului de trai.

Lectura calendarului devine plăcută și prin curiozitățile științifice și paginile sale de umor.

Folositoare sînt și sfaturile medicului uman privind măsurile ce trebuie luate pentru combaterea reumatismului, gușei endemice, cariei dentare, precum și diferitele sfaturi pentru gospodine.

Ing. N. VASILE

In comuna Răpsig

Cu brigada științifică

Mulți țărani muncitori din comuna Răpsig, raionul Gurahonț, regiunea Oradea, vroiau să știe cum s-a făcut lumea, dacă mai este și altă lume, cum s-a putut fotografia fața nevăzută a Lunii, cum se pot vindeca cancerul și tuberculoza, cum poate omul reîntineri, care e forma cea mai superioară în agricultură, cum vor trăi bătrînii ce nu pot munci în G.A.C., cum se tratează febra aftoasă, cum se pot stîrpi gîndacii de Colorado etc.

Printre întovărășiții mai activi care au pus întrebări se pot număra: Belean Petru, Petroman Ioan, Negru Aurel, Alundean Pavel și alții.

De curînd, într-o duminică, brigada științifică raională a venit în comună. Căminul cultural era plin de cetățeni printre care aproape toți acei ce au pus întrebări, nerăbdători să primească răspunsurile științifice dorite. Atenția întovărășiților a fost captată de explicațiile științifice. Tov. Vineață Constantin, de exemplu, a însoțit explicațiile de scheme și desene la tablă cu crete colorate pentru a fi mai pe înțelesul ascultătorilor.

După ce s-au terminat răspunsurile, elevii școlii de 4 ani și corul căminului au prezentat un frumos program artistic care a stîrnit ropote de aplauze.

OIER IOAN
corespondent

Porumbul murat, nutreț de bază în sporirea rapidă a producției de carne și lapte

Importanța porumbului murat în creșterea producției animale și ieftinirea prețului de cost la lapte și carne este dată pe de o parte de avantajele pe care le oferă cultura porumbului pentru siloz, față de alte culturi furajere, iar pe de altă parte de calitățile acestui valoros nutreț folosit în hrana animalelor. In afară de avantajul obținerii unor cantități mari de unități nutritive la hectar, porumbul pentru siloz folosește terenul mai intensiv prin culturile duble făcute în miriștea plantelor care părăsesc mai devreme solul.

Experiența și practica agricolă din țara noastră au dovedit că de pe un hectar cultivat cu porumb pentru siloz se pot obține cantități mult mai mari de unități nutritive decît atunci cînd el este cultivat pentru boabe. Porumbul cultivat pentru siloz, recoltat în faza de lapte-ceară, poate da producții de 40.000—60.000 kg sau mai mult cum o dovedesc producțiile record de 140.000 kg și respectiv 104.000 kg masă verde la ha obținute de gospodăria agricolă de stat „Dunărea", regiunea Galați și de gospodăria de stat Pietroiu din regiunea Constanța.

Superioritatea acestei culturi se poate vedea mai bine din următorul calcul: o producție medie de 40.000 kg masă verde de porumb care se poate obține ușor de pe un ha cultivat cu porumb siloz, recoltat în faza de lapte-ceară echivalează cu 8000 u. n. (unități nutritive). De pe 1 ha cultivat cu porumb pentru boabe, considerînd în medie o producție de 3000 kg boabe la ha se obțin 4.800 unități nutritive. Dacă comparăm porumbul pentru siloz cu concurentul său în hrana vacilor de lapte — sfecla de nutreț — vedem că la o producție de circa 30.000 de kg sfeclă la ha se obțin numai 4.500 u.n., deci aproape de două ori mai puțin decît se poate realiza prin porumbul de siloz. Avantajul porumbului de siloz față de sfeclă este și mai mare dacă luăm în considerare că pentru obținerea unui litru de lapte este necesară o cantitate mai mare de sfeclă decît de porumb murat. Ținînd seama de unitățile nutritive ce se pot obține la ha și de efectul economic concret pe care îl are asupra producției de lapte se poate afirma că un ha cultivat cu porumb pentru siloz cu o producție medie de 50.000 de kg echivalează cu aproape 2 ha cultivate cu sfeclă cu o producție medie de 35.000 kg la ha. Concluzia practică ce o putem trage din aceste date comparative este că prin dezvoltarea culturii porumbului pentru siloz se pot crește mai multe vaci de lapte la 100 ha teren.

Porumbul murat constituie, de asemenea, un nutreț valoros pentru îngrășarea bovinelor și ovinelor. Bunăoară, cu cantitatea de porumb murat obținută de pe 1 ha se pot realiza pînă la 1200—1500 kg carne. De asemenea, se știe că porumbul murat este un nutreț suculent, bogat în vitamine și cu acțiune bună asupra activității tubului digestiv. Prin suculența și gustul plăcut, porumbul murat îmbunătățește hrana în general uscată a animalelor pe timpul iernii, influențînd favorabil pofta de mîncare a animalelor și digestibilitatea nutrețurilor din rație.

CONSULTAȚIE

CONDIȚIILE OBȚINERII PORUMBULUI MURAT DE CALITATE

Prima condiție este ca să se aleagă pentru cultură soiuri sau hibrizi cu o dezvoltare viguroasă, care dau un număr mare de știuleți. In ceea ce privește alegerea și pregătirea terenului, semănatul și îngrijirea culturilor, porumbului pentru siloz trebuie să i se aplice aceleași lucrări agrotehnice ca și celui cultivat pentru boabe. Deosebit de important este ca recoltarea să se facă în faza de lapte-ceară. In această fază porumbul are compoziția cea mai favorabilă obținerii unui nutreț murat de calitate bună și conține cu pînă la 20—25 la sută mai multe unități nutritive decît în faza de lapte. A doua condiție este ca să aplicăm cu rigurozitate măsurile cerute pentru ca însilozarea să se facă în condiții bune.

Se știe că nutrețul verde cosit și lăsat grămadă se încinge și apoi putrezește, datorită acțiunii unor organisme mici ce se găsesc pe nutrețul proaspăt. Aceste microorganisme se dezvoltă bine în prezența aerului. Dacă printr-o presare foarte puternică scoatem aerul din porumbul pus în siloz, ele nu se mai pot dezvolta. De asemenea, microorganismele care pot provoca stricarea nutrețului nu suportă să trăiască într-un mediu prea acid, trebuie deci să favorizăm de la început dezvoltarea bacteriilor lactice, care transformă zahărul din nutreț în acid lactic. In cazul acesta, acidul lactic are rol de agent sterilizator. Pentru a se acumula în porumbul pus la murat acid lactic în cantități suficiente se recomandă scoaterea cît mai completă a aerului din siloz. Prin această operație și prin acumularea acidului lactic se limitează fermentația acetică și se înlătură fermentația butirică care ar duce la compromiterea nutrețului.

Concomitent cu introducerea porumbului tocat în siloz se va face și presarea, mai ales la margini și la colțuri; aceasta pentru a se scoate cît mai bine aerul din masa de nutreț. De asemenea, plantele în momentul introducerii în siloz, trebuie să aibă o umiditate cuprinsă între 65—75 la sută, iar încărcarea silozului să se facă în 1—2 zile.

Este necesar să vedem acum către ce tipuri de silozuri trebuie să ne orientăm. Unele silozuri sînt făcute în pămînt și au forma unor tranșee sau, în cazuri mai rare, de gropi rotunde; altele sînt construite complet deasupra pămîntului — silozuri în formă de turnuri.

Tranșeele făcute în pămînt au următoarele dimensiuni: 3 m lățime la fund, 3,5 — 4 m lățime la partea de sus, 2 m înălțime, iar lungimea se face după necesități, de obicei în jurul a 15—20 m. La capete, pereții se fac înclinați avînd forma unei rampe; aceasta pentru a permite intrarea tractoarelor cu remorci. In acest caz presarea se poate face cu tractoare pe șenile. Acoperirea silozurilor se face așezînd peste porumbul îndesat puternic un strat de lut în grosime de 10 cm, iar acolo unde este posibil carton asfaltat, peste care se pune în continuare un strat de pămînt gros de 40—50 de cm.

Pentru a obține rezultate bune prin folosirea porumbului murat, este necesar să cunoaștem și cîteva aspecte legate de întrebuințarea lui în hrana animalelor. El trebuie administrat în rații bine echilibrate, asigurîndu-se substanțele nutritive necesare și mai cu seamă substanțele proteice și sărurile minerale. Pentru aceasta, porumbul murat folosit în hrana tineretului și a vacilor de lapte se completează cel mai bine cu fînul de lucernă, de trifoi, de soia, de sparcetă sau de borceag. Se socotește cîte un kilogram de fîn de fiecare 5—6 kg nutreț murat. Cînd porumbul însilozat se folosește în hrana animalelor puse la îngrășat, fînul de leguminoase poate fi înlocuit cu cantități de 1—2 kg fîn de graminee cultivate sau de fîneață naturală și cu 3—4 kg paie sau coceni tocați. Pentru prevenirea anumitor tulburări la animale, sărurile minerale se dau în cantitățile prescrise de norme; în nici un caz ele nu trebuie neglijate.

Deschiderea silozului se face la cele în formă de tranșee prin descoperirea lui începînd de la un capăt pe o porțiune de 1,5—2 m; numai după ce porumbul murat descoperit s-a consumat pînă la fundul silozului se descoperă o nouă porțiune. La silozurile rotunde se scoate de pe toată suprafața un strat de nutreț în grosime corespunzătoare cantității ce se consumă într-o zi. După fiecare scoatere, locul de unde s-a ridicat porumbul murat se bătătorește ușor și se acoperă cu rogojini sau cu paie.

Din expunerea făcută de tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej la Plenara C.C. al P.M.R. din 3—5 decembrie, rezultă că porumbul de siloz trebuie să constituie în viitor nutrețul de bază în sporirea rapidă a producției de lapte și de carne. Tocmai de aceea extinderea suprafețelor cultivate cu porumb pentru siloz în anul 1960 și sporirea producției la hectar prin aplicarea întregului complex de măsuri agrotehnice, trebuie să fie o preocupare de seamă pentru fiecare unitate agricolă socialistă.

Prof. BIIA GHEORGHE
de la Institutul de cercetări pentru cultura porumbului Fundulea

Magazin universal în comuna Liești

De curînd în comuna Liești — raionul Focșani, a fost dat în folosință un nou magazin universal. In fotografie: exteriorul noului magazin.

LA S. M. T. JEGĂLIA

Munca sindicală răspunde sarcinilor concrete puse de producție

„Reparații de calitate, ieftine și executate la timp". Aceasta-i lozinca sub care se desfășoară în prezent întrecerea socialistă la S.M.T. Jegălia din regiunea Constanța. Tot aceasta este și tema consfătuirilor săptămînale de producție. Am căutat să aflu de la tovarășul Chirită Moise, președintele comitetului de întreprindere, și de la ceilalți muncitori cum se îndeplinesc practic aceste trei obiective.

Să începem cu calitatea. Insesi întrecerea socialistă și consfătuirile de producție sînt măsuri de asigurare a unor reparații de calitate. Socotind însă că acestea nu-s de ajuns comitetul de întreprindere și conducerea stațiunii au organizat munca în așa fel ca repararea neglijentă să fie practic imposibilă.

La S.M.T. Jegălia organizarea muncii de reparații este o îmbinare a muncii pe echipe cu munca pe ansamble. Unele operații se execută de către membrii brigăzii de tractoare împărțiți în două grupe: o parte repară șasiul tractoarelor, alta — mașinile tractate. Plus de aceasta există o echipă care execută reparațiile generale și capitale, o echipă de lăcătușerie care recondiționează piese și posturi specializate. Fiecare tractor intrat în reparație este însoțit în toate fazele de reparație de tractoristul care lucrează cu el. Faptul că tractoristul este prezent la repararea tractorului său exclude posbilitatea unor lucrări de mîntuială.

Cît privește costul reparațiilor acesta este redus pe diferite căi. Una din acestea ține de numărul și gradul reparațiilor care se execută. Iată despre ce-i vorba. In raport cu hantrul efectuat și numărul de ore în brazdă, stațiunea avea planificate un mare număr de reparații generale și capitale. Intr-o consfătuire de producție, organizată de comitetul de întreprindere mai mulți mecanizatori au arătat că planificarea nu corespunde realității. S-a procedat la o verificare a stării tehnice a fiecărui tractor și s-a constatat că, datorită exploatării raționale, unele mașini planificate să intre în reparație capitală au nevoie doar de reparații generale.

La reducerea prețului de cost al reparațiilor contribuie, într-o măsură însemnată, inovațiile și raționalizările. Din cele nouă inovații propuse în 1959 de muncitorii stațiunii, cinci sînt aplicate în producție cu rezultate bune. Ele aduc o economie anuală antecalculată de 32.679 de lei. Adăugind la aceasta și faptul că unele inovații privesc recondiționări, adaptări și înlocuiri de piese, care se găsesc greu, ne dăm seama că valoarea lor reală pentru procesul de producție este mai mare decît cea trecută în scriptele contabile.

Meritul comitetului de întreprindere și al comisiei de inovații, formată și îndrumată de către acesta, constă și în aceea că se preocupă de preluarea și aplicarea unor inovații valoroase ce aparțin muncitorilor din alte stațiuni de mașini și tractoare. Astfel, S.M.T. Jegălia a preluat de la stațiunea Țăndărei, inovația privind construcția unui pod rulant electric. Numai în actuala campanie de reparații podul aduce o economie antecalculată ce se cifrează la 9.600 de lei. In afara economiei podul rulant ușurează mult munca fizică și o face mai productivă. In total, S.M.T. Jegălia aplică acum 11 inovații: cinci aparțin muncitorilor proprii, iar șase muncitorilor din alte stațiuni.

Comitetul de întreprindere și conducerea stațiunii au încurajat în permanență pe muncitori să caute noi resurse de economii. Ele au valorificat de îndată resursele găsite. De la consfătuirea de producție în care s-a propus schimbarea sistemului de încălzire și înlocuirea unui combustibil prin altul mai ieftin, n-a trecut decît puțin timp. Suficient însă ca propunerea să fie parțial aplicată. Astfel în hala mare a atelierului mecanic s-au înlocuit sobele prin calorifer. In locul lemnului se folosește motorina. Inlocuirea sistemului de încălzire și a combustibilului duce la economisirea a 4680 de lei în timp de trei luni. Extinderea noului sistem de încălzire și în alte încăperi, extindere care se află în curs de executare, va aduce noi economii.

Al treilea obiectiv al întrecerii socialiste ce se desfășoară în prezent constă în scurtarea perioadei de reparații. Indeplinirea acestui obiectiv se urmărește prin analiza săptămînală a graficului de lucrări, prin compararea directă și operativă a rezultatelor obținute de diferitele brigăzi aflate în întrecere.

Desfășurarea campaniei de reparații arată că la S.M.T. Jegălia comitetul de întreprindere știe să răspundă de cele mai multe ori operativ sarcinilor specifice fiecărei perioade. Stațiunea va putea începe muncile agricole de primăvară bine pregătită. Reparațiile de calitate și ieftine o vor ajuta să obțină economii care să depășească pe cele din anul 1959 cînd s-au realizat 1,6 milioane de lei.

Succesele înregistrate nu trebuie să ducă pe tovarășii din comitetul de întreprindere și din conducerea stațiunii la concluzia că totul se desfășoară cît se poate de bine, că s-a atins limita cea mai de sus, limita peste care nu se poate trece. La S.M.T. Jegălia mai sînt destule lucruri de făcut. Iată cîteva: printre inovatorii stațiunii nu se găsesc tractoriști ci numai muncitori din ateliere. Fără îndoială că dacă ar fi existat preocupare pentru stimularea tractoriștilor din rîndurile lor ar fi apărut numeroși inovatori. Ar fi apărut cu siguranță inovații privind exploatarea mașinilor și mărirea productivității lor în cîmp. Deficiențe s-au înregistrat și în privința obținerii de economii. Deși multe tractoare de tipuri mai vechi au fost scoase la reformă în magazia stațiunii mai sînt piese pentru aceste tractoare. Apoi unele tractoare au fost reparate și după aceea reformate. Aici, principala vină o poartă forul tutelar care a dat cu întîrziere aprobarea de reformă.

Unele îmbunătățiri se pot obține și pe plan organizatoric. Iată doar două din ele. Fiecare brigadă de tractoare lucrează într-o gospodărie colectivă. Tractoriștii unei brigăzi formează o grupă sindicală care, în timpul cît lucrează în cîmp, ține consfătuiri de producție o dată pe lună. Dacă la aceste consfătuiri care se țin de regulă la sediul gospodăriei colective ar fi invitați și 2—3 colectiviști — brigadieri sau șefi de echipă — s-ar obține rezultate mult mai bune, s-ar putea face propuneri și observații interesante atît în privința calității lucrărilor cît și a organizării și coordonării muncii brigăzii de tractoare cu munca brigăzii de cîmp. Totodată legătura dintre tractoriști și colectiviști ar deveni și mai strînsă. In sfîrșit, comitetul de întreprindere trebuie să-și organizeze mai operativ grupele sindicale în raport cu modificările care survin în componența brigăzilor de tractoare. Aceasta pentru a nu stagna nici un moment activitatea sindicală.

Imbunătățind în continuare munca sa, a grupelor sindicale, a comisiei de inovații, comitetul de întreprindere va obține neîndoielnic noi succese în mobilizarea muncitorilor și inginerilor pentru îndeplinirea sarcinilor de plan.

M. CALIANU

Răspundem la întrebările cititorilor

NICOLAE CARABIN, salariat la gospodăria agricolă de stat Roșia-București, împlinește la 1 februarie 1960 vîrsta de 60 de ani și întreabă cine trebuie să ceară scoaterea sa la pensie.

Răspuns:

Prin articolul 48 din Decretul nr. 292/1959 privind dreptul la pensie în cadrul asigurărilor sociale de stat, se prevede că pensia de orice fel sau ajutorul social se stabilesc la cererea celui îndreptățit, iar pensia de bătrînețe se poate stabili și la cererea unității în care a muncit respectivul cetățean. Pe baza contractului de muncă în care aveți trecută vechimea în cîmpul muncii, dvs. puteți cere scoaterea la pensie de bătrînețe cînd împliniți 60 de ani. Același lucru îl poate face și unitatea.

EUGEN COSMA, muncitor la gospodăria agricolă de stat Mogoșoaia-București arată că imediat după 23 August 1944 s-a încadrat în muncă dar, deși are 65 de ani, nu a putut lua pensie deoarece nu avea, cum prevedea legea veche a pensiilor, cel puțin 25 de ani vechime în cîmpul muncii.

Intreabă dacă acum, după noua lege a pensiilor, poate beneficia de pensie.

Răspuns:

După noua lege a pensiilor (Decretul nr. 292/959) au dreptul la pensie de bătrînețe pe tot timpul vieții, bărbații care au împlinit vîrsta de 60 de ani și au cel puțin 25 de ani vechime în muncă și femeile care au împlinit 55 de ani și au cel puțin 20 de ani vechime în muncă.

In această situație cuantumul pensiei nu poate fi mai mic de 350 lei și mai mare de 1.200 de lei lunar. Cuantumul pensiei se stabilește după vechimea în muncă, salariul mediu tarifar și grupa de muncă.

In mod excepțional, conform art. 11 din aceeași lege, au drept la pensie de bătrînețe și cei care la împlinirea vîrstei de pensionare nu îndeplinesc condițiile de vechime în muncă. Acestora li se cere să aibă numai 10 ani în cîmpul muncii. In acest caz pensia se calculează proporțional cu numărul anilor de muncă, fără a putea fi mai mică de 250 de lei lunar.

Deci, avînd mai mult de 10 ani vechime în cîmpul muncii (are deja 15 ani), tov. Cosma beneficiază de dreptul la pensie de bătrînețe.

VASILE BRAILOIU

Cu pricepere și hărnicie se pot obține venituri mari

EXEMPLUL colectiviștilor din RÎFOV

4.410 kg. porumb știuleți la ha. • *2.013 kg grîu la ha* • 1.821 kg. ovăz la ha. • 1.417 kg. floarea-soarelui la ha. • Peste 10.000 lei venit la ha. din grădina de legume și zarzavat

Tînărul de la serviciul gospodăriilor colective al secției agricole raionale Ploești, cu care am stat de vorbă în ajunul acestui an, mi-a vorbit cu multă căldură despre gospodăria colectivă „8 Martie" din comuna Rîfov, raionul Ploești.

— Au făcut un pas mare înainte colectiviștii din Rîfov; au fost chiar premiați în cadrul concursului agricol din 1959, mi-a spus el printre multe amănunte, îndemnîndu-mă să scriu despre acești oameni harnici.

După cîteva zile de la discuția aceasta, la fel mi-a vorbit și vicepreședintele gospodăriei tov. Alex. Rusin. Firește, că în tot ce am aflat nu e ceva extraordinar și că nici colectiviștii nu se socotesc niște eroi. Totul se rezumă la un lucru obișnuit într-o gospodărie colectivă, unde membrii și-au pus la inimă problemele consolidării ei economico-organizatorice.

RECOLTE SPORITE LA HECTAR LA TOATE CULTURILE

Poate că membrii gospodăriei colective din Rîfov nu s-au bucurat mai mult de rezultatele muncii lor decît pe timpul verii sau toamnei, cînd au cules bogăția lanurilor de grîu, porumb, floarea-soarelui etc; cînd carele vîrfuite cu saci au intrat în curtea gospodăriei și apoi în cea a casei lor. Poate că atunci și-au dat seama pe de-a întregul, că aplicarea cu pricepere a regulilor agrotehnice, face ca pămîntul să devină mai darnic cu cel care îl muncește. Și totuși, lucrul acesta nu a fost de ajuns pentru colectiviștii din Rîfov. In primul rînd succesele lor au depins în mare măsură de întocmirea justă a planului de producție, de folosirea rațională a pămîntului gospodăriei. Ei au știut să îmbine armonios cele cîteva principale ramuri de producție și anume, cultura cerealelor, creșterea animalelor și legumicultura. Obținerea de recolte sporite la hectar la toate culturile a fost un obiectiv principal al muncii lor. In acest scop ei au pus accentul atît pe pregătirea în bune condițiuni a terenului, pe folosirea unei semințe de soi, pe îngrășăminte, cît și pe lucrările de întreținere și recoltare a culturilor, urmînd cu strictețe îndrumările tehnicienilor din agricultură. Cît de adevărat este acest lucru se poate constata din însăși recoltele obținute. La grîu, bunăoară, colectiviștii din Rîfov au obținut în medie 2.013 kg la ha, la porumb — 4.410 kg știuleți la hectar, la ovăz — 1.821 kg la ha, iar la floarea-soarelui 1.417 kg la ha. Pentru recolta bogată de porumb, gospodăria a fost premiată la concursul agricol din anul trecut, iar pentru depășirile de producție, colectiviștii au primit drept plată suplimentară între 800—1.000 kg de porumb, așa cum, de pildă, au primit Sofia Niculescu, M. Rotaru, T. Rotaru, Milca Rusin și toți cei care au muncit cu bune rezultate.

Recoltele bogate au adus gospodăriei venituri frumoase din contractarea cu statul și au făcut ca membrii să primească la fiecare zi-muncă numai porumb cîte 4 kg știuleți, 3,700 kg grîu, ovăz și orz și cîte 13 lei în numerar. In vederea realizării unor cît mai mari venituri bănești la hectar, gospodăria colectivă din Rîfov a cultivat legume și zarzavaturi pe suprafața de aproape 8 hectare, realizînd circa 80.000, adică peste 10.000 lei la fiecare hectar de grădinărie. Colectiviștii au folosit deci toate posibilitățile pentru dezvoltarea multilaterală a producției, pentru a-și mări veniturile bănești, pentru a realiza o sumă cît mai mare la fondul de bază și la zile-muncă.

CREȘTEREA ANIMALELOR A CONTRIBUIT LA RINDU-I LA OBȚINEREA DE VENITURI MARI LA HECTAR

Ceea ce trebuie menționat din capul locului este faptul că gospodăria colectivă din Rîfov a învățat din lucrările consfătuirii pe țară a țăranilor și lucrătorilor din sectorul socialist al agriculturii, din aprilie 1958. Colectiviștii au înțeles bine că în dezvoltarea averii obștești se află izvorul nesecat al veniturilor gospodăriei și deci ale lor proprii. De aceea, fără a se „întinde mai mult decît le este plapăma", după cum spune proverbul, ei au mărit treptat numărul de oi, scroafe de prăsilă și vaci de lapte, asigurîndu-le bune condiții de cazare și hrană necesară în vederea rentabilității lor. Astfel, ei au obținut peste 50 litri de lapte pe cap de oaie, iar de la cele 14 scroafe au crescut și valorificat 174 purcei. Numai pe porcinele îngrășate și vîndute la O.R.A.C.A., gospodăria a încasat suma de 36.627 lei. Spre deosebire de alți ani, în anul trecut gospodăria a realizat un venit frumos și de pe urma păsărilor. Pe ouăle de la 160 găini, a încasat 9.478 lei, ceea ce înseamnă că venitul adus de fiecare găină ouătoare s-a ridicat la suma de 60 lei.

Dacă avem în vedere că gospodăria colectivă din Rîfov posedă numai 114 hectare teren agricol, cele 104 oi, 14 scroafe, 8 vaci și 270 găini, arată că colectiviștii au ținut seama de prețioasele învățăminte ale consfătuirii de la Constanța. Ei au dezvoltat ferma și au obținut producții bune și venituri frumoase de la acestea.

Care este rezultatul strădaniilor colectiviștilor din Rîfov? Pînă în luna decembrie 1959, gospodăria a înregistrat un venit de 314.503 lei. Obținerea unor producții sporite de cereale, legume și zarzavaturi, și de produse animale — carne, lînă, lapte, ouă — valorificate pe bază de contract, a făcut ca venitul bănesc la 100 de hectare să fie în 1959 de aproape 300.000 lei.

★

In acest an, colectiviștii din Rîfov sînt hotărîți să cumpere încă 10 vaci și 100 oi, și să cultive cu porumb siloz suprafața de zece hectare.

Rezultatele obținute de ei în anul trecut trebuie făcute cunoscut tuturor țăranilor muncitori din comună pentru ca aceștia să intre cu un ceas mai devreme în gospodăria colectivă. Acest lucru este și în interesul colectiviștilor de azi din Rîfov, căci cu cît se va mări numărul membrilor și în special al hectarelor gospodăriei, cu atît mai multe posibilități vor avea colectiviștii de a dezvolta multilateral gospodăria, de a obține producții mari și însemnate venituri bănești. De aceea, fiecare colectivist din Rîfov să fie în același timp și un neobosit agitator pentru atragerea în gospodărie a tuturor țăranilor muncitori din comună.

RADU SANDU

Au primit răsplata muncii

Anul trecut, gospodăria agricolă colectivă din Neudorf, raionul Lipova, a obținut producții mari la toate culturile, situîndu-se în rîndurile gospodăriilor agricole colective fruntașe pe raion. La grîu, de exemplu, a scos în medie 2.342 kg. la ha. la orz 2.206 kg la ha, la ovăz 2.456 kg, la floarea-soarelui 1.901 kg, la porumb 5.154 kg porumb știuleți, iar la sfeclă de zahăr 36.025 kg la ha.

In urma acestor frumoase rezultate, gospodăria a împărțit colectiviștilor pentru fiecare zi-muncă cîte 15,195 kg cereale, 12,16 lei și alte produse. Colectivistul Moise Lepa, care împreună cu familia sa compusă din 3 persoane a realizat 848 zile-muncă, a primit 12.885 kg cereale, 10.311 lei, 137 kg zahăr, cartofi, ceapă, fîn, vin și altele. Colectivistul Mihai Linn, împreună cu 3 membri ai familiei, a primit 14.610 kg cereale, 11.652 lei și 152 kg zahăr și multe alte produse. De asemenea, Matei Farkaș, cu 2 membri ai familiei, a primit 10.829 kg cereale, 8.138 lei, 107 kg zahăr și alte produse.

Colectiviștii sînt mîndri de rezultatele obținute în gospodărie. Cu ocazia împărțirii roadelor muncii din anul trecut, ei s-au angajat ca în anul acesta să muncească și mai bine pentru a realiza producții mai mari la hectar, la toate culturile.

FRANCISC WILD
corespondent

★ ★ ★

Gospodăria colectivă din Tiream, raionul Carei, a încheiat anul 1959 cu frumoase rezultate. Producțiile obținute: 2.400 kg grîu la ha, 7.000 kg porumb știuleți, 2.300 kg orz, 8.000 kg cînepă fuior la ha etc., au demonstrat superioritatea muncii în comun. Obținerea de producții mari la unitatea de suprafață, precum și dezvoltarea șeptelului, au permis gospodăriei realizarea unui venit de 400.000 lei la fiecare 100 ha. Fondul de bază al gospodăriei depășește 2 milioane lei. Rezultatele obținute de colectiviștii din Tiream au făcut ca în cursul anului 1959 și cele 600 de familii de individuali să intre în gospodărie. In felul acesta comuna Tiream este în prezent în întregime colectivizată.

Pentru hărnicia lor, colectiviștii din Tiream au primit în 1959 însemnate cantități de produse și bani. Astfel, colectivistul Anghel Ștefan cu soția și băiatul au efectuat 620 zile-muncă și au primit cîte 3,100 kg grîu, 5,500 kg porumb, 0,137 kg zahăr, furaje, numeroase alte produse și 18 lei la fiecare zi-muncă. De asemenea, colectivistul Kuncz Iosif a primit 1.705 kg grîu, 3.015 kg porumb, 71 kg zahăr și 9.900 lei, iar colectivistul Vonhaz Mihai a primit 1.928 kg grîu, 3.420 kg porumb, 81 kg zahăr și 11.195 lei.

Importante cantități de cereale, furaje și sume de bani au mai primit și colectiviștii Pop Ion, Bodoenca Gavril, Uifgaluși Gheorghe, Szolomaier Ștefan și mulți alții.

POP VASILE
corespondent

VOR EXTINDE SUPRAFEȚELE CULTIVATE CU PORUMB SILOZ

Multe gospodării agricole de stat au folosit anul trecut în mod intensiv porumbul siloz în hrana vitelor, ceea ce le-a asigurat o sporire simțitoare a producției animale.

Prin hrănirea zilnică a vacilor cu cantități de peste 30 kg. de porumb însilozat, în afară de alte nutrețuri, zeci de mulgători din gospodăriile agricole de stat Rîciu, regiunea Cluj, Agigea, regiunea Constanța, Stupini, regiunea Stalin, Cotușca, regiunea Suceava, Grabaț, regiunea Timișoara și altele au obținut anul trecut între 3.500 și 5.000 de litri pe cap de vacă furajată.

Experiența dobîndită de gospodăriile agricole de stat fruntașe în creșterea producției animale, prin hrănirea vitelor cu porumb siloz și cu alte nutrețuri însilozate, constituie un bun prețios pentru celelalte unități agricole socialiste. In scopul sporirii rapide a producției de carne și lapte, în gospodăriile agricole de stat au fost însilozate pentru iarna aceasta cîte 7 tone de nutrețuri de fiecare vacă și 0,23 tone pentru fiecare oaie și scroafă — cantități duble față de anul trecut.

Indicațiile plenarei C.C. al P.M.R. din 3-5 decembrie 1959 au avut un larg ecou în rîndul muncitorilor, inginerilor și tehnicienilor zootehnici ai gospodăriilor agricole de stat din întreaga țară. In toate regiunile au loc în aceste zile consfătuiri de producție, convorbiri, în cadrul cărora se analizează condițiile și posibilitățile fiecărei gospodării pentru extinderea în primăvară a suprafețelor destinate culturii porumbului de siloz și folosirea acestui valoros nutreț în hrana vitelor. Astfel, colectivul gospodăriei agricole de stat Afumați, regiunea București, analizînd posibilitățile existente pentru mărirea producției în sectorul zootehnic, a hotărît ca în anul acesta să mărească suprafețele cultivate cu porumb siloz și prin aplicarea unor măsuri agrotehnice corespunzătoare să obțină cel puțin 35.000 kg. de porumb siloz la hectar.

—★★★—

Au livrat porumb peste cantitățile contractate

In anul 1959, gospodăriile agricole colective din regiunea Timișoara au încheiat contracte de vînzare către stat a unei cantități de porumb de două ori mai mari ca în anul 1959. Producțiile sporite și veniturile realizate de pe urma încheierii contractelor inițiale au convins multe gospodării colective din regiune să vîndă statului întregul surplus de porumb, suplimentînd contractele încheiate în primăvara trecută.

Gospodăriile colective din comunele Turnu, Secusigiu și Peregu Mic, de exemplu, au suplimentat contractul încheiat inițial cu cîte 20.000 de kg. de porumb, iar gospodăriile colective din Costei, Petrovașele și Ficătar au vîndut peste cantitățile de cereale contractate anterior, încă 30—40 de tone de porumb.

Pînă către sfîrșitul lunii decembrie 1959, peste 55 de gospodării colective din regiunea Timișoara au vîndut statului surplusul lor de porumb, suplimentînd cantitățile de porumb contractate inițial cu peste 700 de tone.

★

Gospodăria colectivă din comuna Adea, raionul Criș, regiunea Oradea, a contractat cu statul între alte produse la începutul anului 1959, 119.610 kg grîu și 142.280 kg porumb, pe care le-a și predat la vreme la baza de recepție.

In adunarea generală de la mijlocul lunii decembrie 1959, colectiviștii au apreciat că împărțind cîte 9 kg de porumb știuleți la zi-muncă, gospodăria dispune încă de însemnate cantități de porumb ce pot fi vîndute statului prin suplimentarea contractului inițial.

Ca urmare, adunarea generală a hotărît să suplimenteze contractul cu încă 90.000 de kg. porumb știuleți.

A crescut cu mult turma de oi a gospodăriei agricole colective din satul Valea Roșie, comuna Mitreni, raionul Oltenița; ea numără în momentul de față peste 500 de capete. In fotografie: o parte a oilor gospodăriei, în fața saivanului. Foto: AGERPRES

Prin inventariere să determinăm exact volumul fondurilor fixe și mijloacele circulante ale unităților

In ultimele zile, inventarierea a constituit pentru gospodării un obiectiv de seamă. In afara instrucțiunilor detailate, elaborate din timp, Departamentul Gostat a trimis în regiuni încă de la 5 decembrie 10 cadre calificate care să îndrumeze și să organizeze munca de inventariere în gospodării.

Deși e încă în curs, inventarierea a scos în relief o serie de învățăminte prețioase. Totodată ea a contribuit la lichidarea unor lipsuri serioase care existau pe linie de evidență. Se poate afirma că peste cîteva zile, cînd inventarierea va fi complet încheiată, Departamentul va cunoaște precis care-i avutul unităților în subordine și din ce e format. Confruntarea evidenței contabile cu evidențele de depozite, stabilirea exactă a soldurilor pe locuri de depozitare și utilizare, precum și verificarea tuturor conturilor privind debitorii și creditorii gospodăriilor au stat în centrul atenției muncii de inventariere.

Cu o deosebită luare aminte s-a lucrat la inventarierea fondurilor fixe și în special a tractoarelor și celorlalte mașini agricole, unde, pe lîngă identificarea și înscrierea acestora, s-a purces și la verificarea caracteristicilor, a stării de uzură etc. Fiecare gospodărie va reține în unitate numai mașinile agricole strict necesare producției planificate. Deci servindu-se de rezultatele inventarierii, Trusturile regionale Gostat, vor lua măsuri de redistribuire a tractoarelor și mașinilor agricole între gospodării. Redistribuirea trebuie terminată în cursul acestei luni.

Acțiunea de inventariere a conținutului depozitelor, magaziilor și pătulelor nu s-a mărginit doar la măsurarea cantitativă a produselor pe care le conțin. Cu ocazia inventarierii s-au determinat, prin analize de laborator, umiditatea porumbului aflat în pătule și puterea de germinație a semințelor din magazii. Prin sondaje s-a verificat corectitudinea cu care s-a făcut înregistrarea recoltei. Sondajele au dus la rezultate oarecum neașteptate care arată că pe alocuri s-a lucrat destul de superficial la înregistrarea produselor. Astfel, în gospodăriile de stat din regiunea Timișoara s-a găsit un plus de porumb de 18 la sută față de cît era înregistrat la Trust, iar în unitățile gălățene un plus de aproape 10 la sută. Trebuie spus însă că unele trusturi ca, de pildă, cel din Iași n-au verificat în gospodării situația înregistrării corecte a porumbului. Prin aceasta conducerea Trustului Gostat Iași n-a respectat o indicație clară a Departamentului. Acolo unde, cu ocazia inventarierii, nu s-a făcut verificarea înregistrării corecte a recoltei, precum și acolo unde această verificare s-a executat superficial, trebuie să se treacă de îndată la determinarea exactă a cantităților de produse. Dacă în medie pe Departament s-ar găsi un plus de porumb de 10 la sută peste ce s-a înregistrat, gospodăriile ar obține un surplus de venituri în valoare de aproape 50 de milioane de lei. Fără înregistrarea producției aflată în plus, aceasta ar fi neglijent administrată și, în bună parte, risipită. Cu toate că operațiunile de inventariere sînt pe terminate, Trusturile trebuie să le acorde în continuare toată atenția. Aceasta pentru că se mai întilnesc cazuri în care unele comisii și subcomisii fac inventarierea formal, doar după scripte, iar altele, începînd-o tîrziu, sînt tentate s-o facă, de asemenea, superficial. Asemenea cazuri au fost găsite la gospodăriile Justin Georgescu, Iosif Clisci, Dr. Alexandrov, toate din regiunea Galați.

In aceste zile se lucrează de zor la centralizarea datelor obținute prin inventariere și compararea lor cu soldurile din evidență, stabilindu-se plusurile și minusurile constatate. Tot acum se calculează scăzămintele naturale la produsele înmagazinate. Și acestor lucrări trebuie să li se acorde multă grijă, fiindcă de rezultatele inventarierii depinde stabilirea cu exactitate a mijloacelor fixe și circulante cu care gospodăriile își desfășoară activitatea în cursul anului 1960 și proporționarea justă a acestor mijloace cu sarcinile de producție date prin plan. Totodată inventarierea constituie un mijloc eficace de descoperire și stăvilire a risipei și sustragerilor din avutul obștesc.

ION PAUN
din serviciul financiar
al Departamentului Gostat

Pentru o producție sporită de ouă și carne de pasăre

Stațiunea de incubație Buda trebuie să realizeze în acest an planul de pui

Stațiunea de incubație Buda de pe lîngă gospodăria agricolă de stat Movila Vulpii, din regiunea Ploești, are un important rol atît în sporirea numărului de păsări din cadrul gospodăriilor agricole colective și de stat din regiune, cît și în aprovizionarea cu ouă și carne de pasăre a populației orașului Ploești.

De curînd am vizitat această unitate aflînd cu acest prilej o serie întreagă de amănunte privind activitatea desfășurată în 1959 și pregătirile în vederea campaniei de incubație din anul acesta.

Rezultatele obținute în anul trecut nu sînt prea îmbucurătoare. Stațiunea de incubație Buda a realizat în 1959 abia 40 la sută din planul anual de pui. Prețul de cost al unui pui de o zi a fost cu 10 bani mai mare decît cel planificat. Nerealizarea planului de către această unitate se datorește în mare măsură atît aprovizionării greoaie cu ouă de la distanțe mari, hrănirii neraționale a găinilor din cadrul gospodăriilor agricole de stat care au avut sarcina să livreze ouă, cît și altor deficiențe. Datorită infectării găinilor existente în gospodăriile de stat din regiunea Ploești cu tifoza aviară, stațiunea Buda a fost nevoită să se aprovizioneze anul trecut cu ouă tocmai din gospodăriile de stat din regiunile Bacău, Galați și Constanța. Pe lîngă faptul că aceasta a dus la scumpirea prețului de cost al ouălor și al puilor scoși, transportul ouălor la distanțe mari a contribuit mult la deprecierea acestora. De asemenea, forțajul cu carne de cal folosit de unele gospodării în hrănirea păsărilor a contribuit la obținerea unor ouă necorespunzătoare pentru incubat. O altă cauză care a făcut să se obțină anul trecut un procent redus de ecloziune este și aceia că unele gospodării de stat nu au asigurat la timp numărul necesar de cocoși în crescătoriile proprii.

SEZONUL DE INCUBAȚIE A INCEPUT, DAR PREGATIRILE NU SINT GATA

Ținînd seama de lipsurile din anul trecut, era de așteptat ca măcar acum conducerea stațiunii de incubație Buda ca și organele de resort ale trustului regional gostat Ploești să tragă învățămintele necesare. Din cele văzute la fața locului se constată însă, că aceștia nu au înțeles să asigure nici în acest an condiții bune desfășurării sezonului de incubație. Pînă în prezent acțiunea de incubație nici măcar n-a fost începută.

In afară de condiționarea, dezinfectarea utilajului de incubat și stimularea ouatului la păsările gospodăriei, celelalte lucrări pregătitoare n-au fost încă executate. Bunăoară, pînă mai zilele trecute în crescătoria gospodăriei de stat Movila Vulpii nu fusese încă începută operațiunea de hemoaglutinare pentru diagnosticul pullorozei cu toate că această lucrare trebuia executată încă din luna noiembrie a anului trecut.

O altă deficiență constatată este și aceea că în halele de ouat nu a fost introdusă lumina electrică deși se știe că iluminatul artificial este un mijloc important pentru sporirea producției de ouă pe timpul iernii.

Se știe că asigurarea unei temperaturi și umidități corespunzătoare este o condiție esențială în obținerea unor rezultate bune în procesul de incubație. Din păcate, sistemul de ventilație existent la această stațiune este greoi și nu ajută la condiționarea aerului în tot timpul procesului de incubație. Ce-i drept, organele Trustului regional gostat cunosc această proastă stare de lucruri dar n-au întreprins nimic pentru a o îndrepta.

Pe de altă parte trebuie arătat că actualul șef al stațiunii, tov ing. Ala Georgescu, neavînd pregătire corespunzătoare nu poate să conducă cu competență și să răspundă de buna desfășurare a procesului de incubație.

Pentru înlăturarea acestor lipsuri, organele Trustului regional Gostat ca și cele ale Departamentului Gostat, trebuie să ia grabnic măsurile corespunzătoare. Este necesar în primul rînd să se încadreze în postul de șef de stațiune un tehnician de specialitate. Nu trebuie uitat că anul acesta stațiunea de incubație Buda are în plan să scoată un număr de 400.000 de pui. Realizarea acestei sarcini trebuie privită cu toată seriozitatea atît de conducerea gospodăriei de stat Movila Vulpii cît și de organele Trustului regional Gostat și ale Departamentului Gostat care sînt datoare să ia măsuri pentru începerea fără întîrziere și în bune condițiuni a sezonului de incubație.

TRAIAN BILBIIE

Măresc ferma de vaci

Incă de la 1 decembrie 1959, la gospodăria de stat Laza, regiunea Iași, planul anual la lapte pe cap de vacă furajată a fost realizat, mulgătorii obținînd de la această dată, lapte peste plan. Pentru ca și în perioada de iarnă producția să fie bună, aci s-au asigurat 3.300 tone de porumb, lucernă, sfeclă furajeră și morcovi, ce au fost însilozate și 200 tone de borhot de sfeclă, — adică mai mult ca 10 tone de furaje suculente pe cap de vacă furajată.

In anul 1960 — cînd efectivul de vaci va crește cu 150 de capete din prăsilă proprie, în această gospodărie vor fi ridicate încă 3 grajduri. Nutrețul verde va fi acoperit prin secară masă verde, lucernă și porumb masă verde ce se vor cultiva pe suprafețe sporite.

De asemenea, va fi extinsă cultura de porumb pentru siloz. In acest scop în prezent se continuă defrișarea unei importante suprafețe.

In anul 1960

Sarcina principală — reducerea în continuare a prețului de cost la S. M. T. Urziceni

Este bine știut că un rol deosebit în munca și lupta pentru ridicarea necontenită a producției agricole revine S.M.T.-urilor. Pentru aceasta, ele au fost înzestrate an de an cu tractoare și mașini agricole moderne. In aceste condiții una din importantele sarcini trasate de documentele de partid stațiunilor de mașini și tractoare este întărirea lor organizatorică, ridicarea tehnicii de exploatare a utilajului din dotare și continua reducere a prețului de cost al hantrului.

S.M.T Urziceni din regiunea București, este una din numeroasele stațiuni de mașini și tractoare din țara noastră care a privit cu mult simț de răspundere sarcinile trasate de documentele de partid. Activitatea și rezultatele muncii dobîndite o recomandă ca o unitate care s-a integrat pe linia continuei îmbunătățiri a exploatării parcului de mașini și reducerea costului lucrărilor. Intr-adevăr, în ultimii doi ani planul anual de producție a fost îndeplinit și depășit, indicele de exploatare pe tractor convențional a fost mult mărit, prețul de cost a scăzut mult. Tabelul de mai jos este grăitor în această privință.

ANII	PLAN DE PRODUCȚIE HANTRI		PE TRACTOR CONVENȚIONAL HANTRI		PREȚ DE COST LEI	
	PLAN.	REALIZ.	PLAN.	REALIZ.	PLAN	REALIZ.
1958	20.376	24 172	337	365	152,4	130,3
1959	35 124	45.520	320	429	126,8	86,0

Ce a stat la baza acestor succese? Din capul locului trebuie arătat că o preocupare de seamă pentru conducerea stațiunii (director ing. M. Crăineanu) a fost aceea că brigăzile de tractoare să știe dinainte unde-și vor desfășura activitatea, ce sarcini de plan au, ce lucrări trebuie să execute și cînd anume. Toate acestea au fost comunicate brigăzilor odată cu înmînarea sarcinilor de plan, înaintea campaniilor agricole, cînd s-a prelucrat cu brigăzile contractele de lucrări încheiate cu gospodăriile colective și întovărășirile agricole din raza de activitate. In majoritatea lor fiind permanentizate la locul de producție, brigăzile au avut posibilitatea să execute lucrările agricole la timp și de bună calitate. Pe de altă parte, știind bine că reducerea costului lucrărilor depinde în primul rînd de sporirea volumului de lucrări, brigăzile de tractoare au executat pe ogoarele unităților deservite un sortiment de lucrări din ce în ce mai variat. Printre altele trebuie menționate cele 1.500 ha prășite, cele aproape 300 ha lucrate cu sapa rotativă, miile de hantri executați cu lucrări de recoltat cu combina, cosit și tocat nutreț, selectat, irigat, desfundat, desțelenit etc. Acest lucru a permis ca pe lîngă depășirea globală a planului, indicile de utilizare a mașinilor să crească mult. Așa se face că pe fiecare semănătoare, secerătoare-legătoare și combină, de pildă, s-a executat în anul trecut între 93 — 130 ha. Totodată productivitatea muncii pe cap de muncitor a ajuns la sfîrșitul anului trecut la circa 125 la sută.

Organizînd munca în două schimburi și prelungind perioada de funcționare a tractoarelor, numeroși tractoriști au mărit productivitatea pe tractor. Aceasta a crescut cu 109 hantri peste cei planificați, ajungînd la 429 hantri. Meritul mecanizatorilor de aici este acela că ei au folosit bine nu numai tractoarele noi U.T.O.S.-26 și 27, ci și tractoarele mai vechi, I.A.R.-23, de pildă, obținînd și cu acestea indici înalți de producție. Ingrijind cu pricepere aceste mașini, la S.M.T. Urziceni s-a realizat în medie cu fiecare I.A.R. cîte aproape 350 hantri, rezultat destul de bun dacă ținem seama de puterea scăzută și de uzura avansată a acestor tractoare.

O armă principală a mecanizatorilor de la S.M.T. Urziceni în lupta pentru reducerea prețului de cost al hantrului a constituit-o reducerea cheltuielilor la consumul de carburanți și la repararea tractoarelor. Trebuie arătat că la capitolul „carburanți" prețul de cost al hantrului a fost redus în medie cu circa 5,70 lei, iar la „reparații" cu aproximativ 30,50 lei. Aceste rezultate bune au fost posibile datorită gospodăririi chibzuite a produselor petrolifere atît în stațiune cît și pe teren, îndeosebi prin înlăturarea pierderilor la alimentarea cu carburanți. De asemenea, utilizarea în producție a cuplurilor de mașini (două semănători) și agregatelor complexe (cultivator plus semănătoare plus grape etc.), cît și celor mai potrivite viteze de înaintare, au permis atît folosirea întregii forțe de lucru a tractoarelor cît și economisirea a mari cantități de motorină. Cît privește reparațiile, acestea se fac toate în atelierul stațiunii, deci mai ieftin; în același scop se folosesc pe scară largă recondiționările și fabricațiile proprii. La aceasta, adăugînd și buna îngrijire a utilajului în exploatare, vedem căile principale pe care au mers mecanizatorii de aici economisind aproape jumătate din banii planificați pentru reparațiile tractoarelor și mașinilor agricole.

Toate acestea au permis tractoriștilor D. Dumitrașcu, Ilie Vasile, Pavel Z. Ion, Sîrbu Constantin etc să realizeze între 900 — 1.400 de hantri anual.

Organizînd munca după un itinerariu precis de deplasare și folosind la maximum timpul bun de lucru în campanii, în exploatarea mașinilor nu s-au înregistrat decît puține ore neproductive. Astfel, față de 77 la sută ore productive, numai 1,4 la sută din total reprezintă orele de transport la locul de producție și înapoi, 6,6 la sută reparații capitale planificate, 0,8 la sută lipsă personal, 0,3 la sută lipsă piese, 5,6 la sută condiții climaterice nefavorabile și 7,7 la sută ore pierdute din vina contractanților.

Buna organizare a muncii și reducerea simțitoare a prețului de cost a permis ca în anul trecut S.M.T. Urziceni să economisească peste un milion de lei.

Dar mecanizatorii de la S.M.T. Urziceni prin lucrările făcute la vreme și de calitate au contribuit ca gospodăriile colective și întovărășirile agricole la care lucrează să obțină recolte bogate la hectar. Astfel, în medie, colectiviștii din Ciocîrlia au obținut 1.550 kg. grîu la ha., cei din Urziceni cîte 1.400 kg. floarea-soarelui la ha., cei din Alexeeni cîte 2.100 kg. porumb la ha., cei din Cotorca cîte 21.000 kg. sfeclă de zahăr la ha., etc. cu toate condițiile neprielnice de climă din anul trecut.

Succesele dobîndite în anul care s-a scurs i-au stimulat pe mecanizatorii de aici ca în 1960 să lupte pentru obținerea unor rezultate și mai de seamă. Printre altele ei și-au propus să realizeze prețul de cost al hantrului cu numai 60 de lei. Pentru aceasta ei au început din vreme pregătirile necesare. Planul de producție, atît al S.M.T.-ului cît și al unităților agricole cooperatiste deservite, este aproape gata întocmit, paralel cu aceasta încheindu-se și contractele de lucrări.

Pregătirile făcute, succesele obținute în anul trecut și vrednicia mecanizatorilor de aici te încredințează că în acest an mecanizatorii de aici vor dobîndi rezultatele pe care și le-au propus.

I. LEȘEANU

DIN UNIUNEA SOVIETICĂ

Helicopterul în slujba agriculturii

De curînd, preşedintele Consiliului de Miniştri al U.R.S.S., Nikita Sergheevici Hruşciov, şi alţi conducători ai guvernului sovietic, au examinat helicopterul „MI-4", care a aterizat pe teritoriul Kremlinului. Tovarăşul N. S. Hruşciov a scos cu acest prilej în evidenţă utilitatea şi necesitatea dezvoltării pe scară largă a comunicaţiilor cu ajutorul helicopterelor. Totodată el a remarcat calităţile helicopterelor de tipul „MI-1", care şi-au arătat în vara trecută, însuşirile ce le posedă în efectuarea unor munci agricole.

Helicopterul „MI-1" este bine cunoscut pe întreg cuprinsul Uniunii Sovietice. Varianta agricolă a acestei maşini, anume helicopterul „MI-1 NH", e folosită de doi ani în lupta împotriva dăunătorilor agricoli.

În vara anului 1958, helicopterul „MI-1 NH" a trecut cu succes probele oficiale de exploatare în sovhozurile din Crimeea, iar în vara anului 1959, a fost folosit în ţinutul Krasnodar, în lupta împotriva manei viţei de vie şi la stropitul şi prăfuirea livezilor şi a păşunilor alpine.

Principalele însuşiri ale helicopterului „MI-1 NH" constau în aceea că el are o înaltă productivitate, exercită un bun efect asupra rîndurilor de frunze de la baza plantelor şi asupra părţii lor inferioare şi poate fi folosit la tratarea semănăturilor şi a plantaţiilor aflate pe povîrnişuri de munte cu o înclinaţie pînă la 60 de grade.

Productivitatea înaltă se obţine în primul rînd prin capacitatea de încărcare relativ mare a helicopterului: în rezervoarele lui încap pînă la 400 kg. de chimicale lichide sau în stare de praf. Pentru decolarea şi aterizarea helicopterului e nevoie de un teren de dimensiuni reduse, uşor de găsit întotdeauna în apropierea sectoarelor de lucru.

Foarte important este şi faptul că aparatul poate fi încărcat cu chimicale repede, fără a se opri elicea purtătoare. Încărcarea se face cu o motopompă, în numai 60—90 de secunde.

Rîndurile de frunze de la baza plantelor şi partea inferioară a frunzelor pot fi tratate bine numai cu ajutorul helicopterului, şi aceasta datorită curentului intens de aer de sus în jos, produs de elicea purtătoare. Acest curent de aer scutură cu putere frunzişul. Între plante se produc nu numai curenţi de aer de sus în jos, ci şi curenţi orizontali, şi chiar curenţi de jos în sus, care introduc chimicalele pulverizate înăuntrul tufişurilor sau al pomilor.

Mecanizarea stropitului şi prăfuirii viilor de munte s-a realizat pentru prima oară cu ajutorul helicopterului. În patru ore (2—2,5 ore dis-de-dimineaţă şi 1,5—2 ore înainte de amurg), helicopterul trata cu chimicale 40—50 hectare de vii, înlocuind munca a 150-200 de oameni.

Datorită capacităţii helicopterului de a decola vertical sau de a lua înălţime în zbor cu mică viteză, în sovhozurile din Crimeea şi din ţinutul Krasnodar nu au fost, în mod practic, vii inaccesibile lucrării prin acest procedeu.

Helicopterul a tratat cu succes de la o înălţime de 5 metri sectoare greu accesibile, situate în defileuri, printre copaci înalţi şi în imediata apropiere a liniilor telefonice şi telegrafice şi a celor de înaltă tensiune.

Aceste calităţi ale helicopterului îl fac parcă special adaptat pentru lucratul livezilor şi viilor.

Domeniul de utilizare a helicopterelor nu se mărgineşte, desigur, numai la vii şi livezi. Helicopterele pot fi folosite cu succes la defolierea bumbacului, la aruncarea de momeli otrăvite, în lupta împotriva dăunătorilor culturilor leguminoase, a buruienilor, cum şi în multe alte scopuri. În intervalele dintre lucrările sezoniere, helicopterul „MI-1 NH" poate fi folosit la transportul călătorilor, a corespondenţei şi coletelor poştale, a bolnavilor, la supravegherea turmelor de oi de pe păşunile îndepărtate etc.

Iarba minune

Puţini oameni n-au auzit de particularităţile minunatei plante medicinale jen-sen. Nu degeaba în popor, această plantă e denumită rădăcina vieţii. Cei ce strîng această minunată rădăcină o dobîndesc riscîndu-şi viaţa, colindînd prin ţinuturile pustii ale taigalei în care n-a călcat niciodată picior de om.

Oare să nu existe altă plantă care să poată înlocui prin calităţile sale jen-senul?

Cercetătorii sovietici, în căutarea unui „înlocuitor" al jen-senului, au cercetat nenumărate plante. În cele din urmă, munca lor creatoare a fost răsplătită cu succes. O plantă care posedă aceleaşi calităţi medicinale ca şi îndepărtata plantă din extremul orient, jen-şenul, s-a dovedit a fi rădăcina de Koren, una din cele mai uimitoare plante din flora sălbatică a Altaiului.

Savanţii au transportat această iarbă-minune pe loturile experimentale din valea rîului Bîstruha, au studiat agrotehnica cultivării sale şi au descoperit numeroase particularităţi utile ale acestei rădăcini.

S-a constat că ea are nu numai calităţi medicinale ci şi exclusiv nutritive. În plus, ea este o plantă multianuală şi constituie un minunat melifer. Cosită de trei ori, ea produce peste o mie de chintale de masă verde la hectar, fapt care permite să se obţină un siloz foarte ieftin pentru vite.

Analizele chimice au arătat că partea verde a plantei posedă valoroase cantităţi nutritive. Ea conţine în jurul la 10 la sută albumine şi 2 la sută grăsimi.

Se realizează recolte bune la această plantă şi atunci cînd este cultivată pentru a fi folosită ca plantă medicinală. S-a stabilit că se pot obţine la hectar peste 20 tone de rădăcini.

În anul următor experienţele legate de cultivarea rădăcinii de Koren vor fi efectuate în Orientul Îndepărtat pe o scară largă.

CE AR CÎŞTIGA OMENIREA DE PE URMA DEZARMĂRII

Am în faţă o fotografie, una din zecile de mii de fotografii care vorbesc despre zguduitoarele realităţi din lumea capitalistă: un grup de copii dintr-un oraş italian scormonesc în gunoaiele străzilor pentru a găsi ceva cu care să-şi astîmpere foamea.

În lumea în care banul continuă să fie atotputernic, există milioane de copii care rătăcesc pe străzile oraşelor şi uliţele satelor pentru a găsi ceva de mîncare. Există în ţările capitaliste milioane de oameni care nu au de lucru, există milioane şi milioane de familii care locuiesc în grote şi bordeie şi chiar sub cerul liber. Şi toate acestea se petrec în timp ce omenirea cheltuie pentru cursa nebunească a înarmărilor sume uriaşe.

Cîte lucruri în folosul oamenilor nu s-ar putea face cu banii aceştia? S-ar putea construi şcoli, spitale, locuinţe, drumuri, ar spori producţia de bunuri alimentare şi industriale, s-ar putea reduce substanţial impozitele şi micşora preţurile. După calculele făcute de economişti, cu fondurile pe care le-a înghiţit cursa înarmărilor în ultimii zece ani s-ar fi putut construi peste 150.000.000 de case confortabile. Ar fi existat deci pe pămînt milioane de bordeie şi cocioabe mai puţin. Dacă toţi banii care s-au cheltuit în ultimul deceniu pentru fabricarea de arme ar fi fost investiţi nu pentru crearea de mijloace de distrugere, ci în folosul oamenilor muncii ar fi existat mai puţine milioane de flămînzi şi dezbrăcaţi.

Care e calea pentru a pune capăt acestei situaţii, pentru a izbăvi omenirea de povara înarmărilor? Calea aceasta a fost arătată limpede în istorica cuvîntare rostită de la tribuna Organizaţiei Naţiunilor Unite de şeful guvernului sovietic, N. S. Hruşciov: dezarmarea generală şi totală. Privind prin prisma cifrelor apare şi mai limpede extraordinara însemnătate pe care o au propunerile făcute de Uniunea Sovietică cu privire la dezarmarea generală şi totală. Dezarmarea este avantajoasă din punct de vedere economic pentru toate ţările. Aşa cum sublinia nu de mult Igor Glagolev, secretar ştiinţific al Institutului de economie mondială şi relaţii internaţionale al Academiei de Ştiinţe a U.R.S.S., dacă cheltuielile militare directe ar fi reduse în prima etapă a dezarmării numai cu 30 la sută, acest singur fapt ar da posibilitatea să se reducă imediat suma impozitelor încasate în toate ţările cu 15.000.000.000 de dolari şi să se sporească totodată cu aceeaşi sumă alocaţiile guvernelor pentru nevoile sociale — economice urgente. Traducerea în viaţă a propunerilor sovietice cu privire la dezarmarea generală şi totală va permite să se facă anual economii de cel puţin 100.000.000.000 de dolari. Cu aceşti bani în fiecare an s-ar putea construi 10.000.000 de case, 50.000 de şcoli, 10.000 de spitale. S-ar putea finanţa cu aceşti bani proiecte tehnico-ştiinţifice grandioase.

Dar nu numai atît. Dezarmarea ar crea în acelaşi timp posibilitatea ca întreaga energie creatoare a umanităţii, despovărată de cursa înarmărilor, să fie consacrată eforturilor paşnice, constructive. Dezarmarea ar reda muncii productive aproape 20.000.000 de militari, iar 80.000.000 de oameni care în prezent sînt ocupaţi cu producţia de armament s-ar îndeletnici cu o muncă mai folositoare. Pe de altă parte, prin stăvilirea cursei înarmărilor se va putea stabili şi dezvolta acel climat de încredere între state şi de pace atît de dorit de popoare.

Iată dar ce minunate prespective oferă omenirii cuprinzătoarele propuneri făcute de Uniunea Sovietică cu privire la dezarmarea generală şi totală. Iată de ce aceste propuneri au avut un răsunet atît de puternic în toate ţările, iată de ce ele au fost îmbrăţişate şi sînt susţinute cu atîta căldură de milioane şi milioane de oameni de pretutindeni.

Lupta neobosită dusă de forţele păcii în frunte cu Uniunea Sovietică a făcut ca anul 1959 să ne lase o moştenire promiţătoare pentru cauza păcii. Aceasta nu înseamnă însă că apărătorii „războiului rece", reprezentanţii marilor monopoluri pentru care cursa înarmărilor constituie un nesecat izvor de cîştiguri, şi-au încrucişat braţele. Ei continuă să nutrească planuri războinice, să se cramponeze de şubredele poziţii ale „războiului rece". Ascuţindu-şi vigilenţa faţă de aceste uneltiri, oamenii muncii de pretutindeni îşi inteţesc eforturile ca anul care a început să devină anul victoriei depline a principiilor coexistenţei paşnice, lichidării definitive a „războiului rece" şi înlăturării pentru totdeauna a primejdiei unui nou război, anul în care omenirea să înceapă a consacra construcţiei paşnice toate energiile sale materiale şi spirituale.

VALENTIN BARBU

La marele baraj de la Assuan încep lucrările

Ziarele au anunţat ieri că la 9 ianuarie, în Republica Arabă Unită, vor începe lucrările pentru construirea barajului de la Assuan, care se face cu ajutorul Uniunii Sovietice. Pentru a lua parte la festivitatea de deschidere a lucrărilor, la 5 ianuarie, a plecat de la Moscova spre Cairo, ministrul Construcţiei de centrale electrice al U.R.S.S. Ignati Novikov.

Pentru construirea acestui baraj, Uniunea Sovietică a acordat R.A.U. un credit de 400.000.000 ruble pe termen lung.

Barajul de la Assuan are o importanţă covîrşitoare pentru economia R.A.U. Astfel, aci se va forma un lac cu o capacitate de peste 130 miliarde metri cubi de apă, cu ajutorul căreia vor fi redate agriculturii prin irigaţie peste 800 000 ha. de pămînt. De asemenea, hidrocentrala electrică cu o capacitate de 2 800.000 KW va da o mare producţie de energie electrică.

Preşedintele Italiei va pleca la Moscova

In curînd, preşedintele Republicii Italiene, Giovani Gronchi, va pleca la Moscova. El va fi însoţit de către ministrul Pela precum şi de un mare număr de specialişti în problemele economice şi culturale.

Aşa după cum arată unele ziare italiene, această vizită este de mare importanţă pentru Italia şi pentru întărirea legăturilor dintre Italia şi U.R.S.S.

„Călătoria preşedintelui Gronchi este un eveniment istoric de cea mai mare importanţă — scrie Felice Chilanti, trimisul special al ziarului „Paese Sera" în U.R.S.S. Niciodată pînă acum un şef de stat italian nu a făcut o vizită oficială în această ţară. Niciodată pînă acum, raporturile politice şi diplomatice dintre Italia şi Uniunea Sovietică n-au cunoscut un prilej atît de fericit de dezvoltare."

In ţările capitaliste mişcarea grevistă ia o tot mai mare amploare

De la un capăt la altul al lumii capitaliste, grevele se ţin lanţ. Nemaivrînd să trăiască în mizerie şi suferinţa care se adîncesc an de an, muncitorii din ţările capitaliste organizează puternice greve, cerînd dreptul la o viaţă mai bună.

Muncitorii de pe 50 plantaţii de bananieri din Costa Rica ale Companiei americane „United Fruit Company" se află în cea de a treia săptămînă a grevei. Ei cer majorarea salariilor şi protestează împotriva condiţiilor grele de muncă şi de viaţă. Greviştii sînt sprijiniţi de muncitorii din flota comercială şi de la căile ferate.

La Golfita, greviştii au ţinut un miting, în care au cerut naţionalizarea industriei bananelor şi izgonirea din ţară a companiei americane. Drept răspuns la cererea dreaptă a muncitorilor agricoli, Tribunalul Suprem din Costa Rica a scos greva în afara legii şi a ordonat arestarea greviştilor. În ciuda măsurilor poliţieneşti luate de către autorităţile din Costa Rica, muncitorii au declarat că vor continua greva pînă cînd vor obţine toate revendicările.

O puternică grevă au declanşat, de curînd, la Birmingham în Anglia, şi şoferii autocamioanelor de cursă lungă. Protestînd împotriva condiţiilor grele de muncă, şoferii greviştii au cerut mărirea salariilor, care în raport cu scumpetea sînt foarte mici. La 5 Ianuarie, greva şoferilor autocamioanelor de cursă lungă s-a extins şi în oraşele Leeds, Londra, Newcostle şi altele.

Greve puternice au loc, de asemenea, şi în Argentina, unde muncitorii de la oficiile poştale se află în a doua săptămînă de grevă.

Aşa după cum arată o statistică oficială, în anul 1959, au avut loc, în Italia, numeroase greve la care au participat 5 milioane de oameni. In Japonia au participat 4.000.000 de oameni. In Argentina, numai la greva de 48 de ore din septembrie 1959, au participat peste 3.000.000 de muncitori. In S.U.A. în 10 luni ale anului 1959, au avut loc 3.525 greve, la care au participat milioane de muncitori.

Acestea sînt numai cîteva din cifrele uriaşe în care e oglindită lupta oamenilor muncii din ţările capitaliste împotriva exploatării şi a mizeriei pe care le îndură, în „raiul" aşa zisei lumi libere.

Manifestaţii împotriva politicii antiţărăneşti a guvernului francez

După cum anunţă ziarul „La Terre" în preajma încheierii anului 1959, în întreaga Franţă au avut loc în cadrul unei „Săptămîni naţionale de acţiune" mari manifestaţii ale muncitorilor agricoli, ţăranilor şi micilor fermieri împotriva politicii guvernului Debré, care a luat o serie de măsuri ce vor duce la o şi mai accentuată înrăutăţire a traiului celor ce muncesc pe ogoare.

La Toulouse, au manifestat peste 6.000 de ţărani, muncitorii agricoli şi mici fermieri. Pe pancartele purtate de către aceştia se putea citi: „Gospodăriile ţărăneşti au dreptul la viaţă"; „Să fie restabilit indicele preţurilor la produsele agricole"; „Să fie redus preţul îngrăşămintelor chimice" etc.

Vorbitorii au subliniat că „oamenii cei noi, din guvernul Debré nu sînt altcineva decît reprezentanţii marei finanţe, ai băncilor, ai marilor moşieri, că ei acţionează în folosul stăpînilor lor şi în dauna muncitorilor de la oraşe şi a producătorilor cu gospodării mici şi mijlocii de la sate".

Unul dintre vorbitorii de la Toulouse, M. Douming, a arătat că guvernul pregăteşte reducerea cotizaţiilor pe care trebuie să le plătească marii proprietari de pămînt „Uniunii Sociale Agricole", în vreme ce micilor producători li se vor mări aceste cotizaţii. El a criticat cu vehemenţă decretul guvernului din 16 mai 1959, prin care marilor proprietari de vii li s-au redus impozitele, iar micilor viticultori le-au fost majorate.

Mulţi vorbitori au scos în evidenţă decalajul dintre preţurile produselor agricole şi cele industriale care duc la ruinarea ţăranilor cu gospodării mici.

Adunarea de la Toulouse a adoptat în unanimitate o rezoluţie care cheamă la apărarea drepturilor micilor gospodării ţărăneşti.

Adunări asemănătoare au avut loc în multe oraşe din Franţa. La Aiguillon, s-au întrunit peste 1.500 de muncitori agricoli, ţărani şi mici fermieri. Alte manifestaţii împotriva politicii antiţărăneşti a guvernului au avut loc la Allier, Limoges, Montauban, Pujde — Dome, Dax şi în alte oraşe.

SPORT

S-a întîmplat la... Vasilaţi

— Haaai Vulturiii!!!...

— Haaai băieţiiii!!!.... arătaţi-le cum se joacă fotbal la Vasilaţi!

Stăteam mai într-o parte a terenului şi urmăream cu interes jocul viu disputat al echipelor „Vulturii"-Vasilaţi şi „Avîntul"-Buciumeni, meci ce conta pentru turneul de calificare în campionatul regional. Fusesem de curînd trimis să muncesc ca tehnician U.C.F.S. al raionului Brăneşti şi vizita mea de „curtoazie" să-i zic aşa, se potrivise cu acest meci important. În acest fel, aveam să cunosc mai bine „puterea" acestei asociaţii sportive ce trecea drept cea mai bună din raion.

Aşa l-am cunoscut şi pe Sandu Gheorghe!...

— „Zis Dorde"... mă corecta de fiecare dată acest „inimos" secretar de asociaţie sportivă. „Ştiţi, la noi în comună sînt mai mulţi cu numele acesta şi este mai bine să adăugaţi şi „polecra" atunci cînd mă căutaţi sau îmi scrişi".

Se mai depărta din cînd în cînd în lungul tuşii dîndu-le sfaturi „Vulturilor" lui, care drept să vă spun, începuseră să-mi placă. Mă gîndeam cu bucurie, că în sfîrşit, va avea şi raionul Brăneşti o atît de mult dorită echipă de fotbal în campionatul regional; şi la drept vorbind, nu-i lucru uşor. Miza era mare, şi vorba lui Dorde al nostru:

— „Ce dracu, tovarăşi! De cît un an „ciori", mai bine o zi „Vulturi". Jucăm la toamnă în campionatul regional şi gata!"

Dar să nu mă iau cu vorba şi să vă povestesc totul pe îndelete.

Meciul se terminase şi sutele de spectatori, ţărani muncitori din patru comune învecinate, discutau cu aprindere rezultatul de egalitate obţinut printr-o luptă sportivă demnă de toată lauda.

. . . .

Au trecut zilele şi frămîntările barajului. „Avîntul"-Buciumeni joacă acum în regiune, iar „Vulturii"-Vasilaţi în campionatul raional.

— „Nu am fost sprijiniţi, tovarăşe... asta-i; şi-apoi numai din cotizaţii nu se poate „trăi". Cei două sute de membri cu cotizaţia la zi pe care îi am nu pot „duce" o echipă de fotbal de valoarea băieţilor mei.

Dacă îmi părea oarecum rău de „Vulturii" lui Dorde, mă bucuram că acest inimos secretar avea în schimb o asociaţie sportivă ce număra 200 de membrii cu cotizaţia la zi.

Deunăzi însă, poposesc şi la Asociaţia Sportivă „fruntaşă" „Vulturii"-Vasilaţi.

Completarea noului caiet de evidenţă nu suferea amînare. Cei 200 de membri trebuiau să-şi facă loc frumos în paginile noului caiet.

— Păi să vedeţi... eu... începu Dorde.

— Cum adică?

— Nu, nu-s tocmai două sute...

— Ei acum, că or fi mai puţini cîţiva, nu are importanţă; o să munciţi şi o să-i faceţi.

— Păi că tocmai cîţiva sînt şi... mai mulţi o să facem; ştiţi... „Vulturii" mei...

— Bine tovarăşe, dar cu situaţiile raportate, timbrele ridicate de la U.C.F.S. şi cu echipamentul cu care aţi fost premiaţi cum rămîne?

Răspunsul la această întrebare a rămas să vi-l dau eu.

Cei două sute de membri erau... doar 52 şi aceştia cu cotizaţia rămasă cu cîteva luni în urmă. Banii rezultaţi din taxele de înscriere, lipsă, neputînd fi justificaţi.

Iar tovarăşul Sandu Gheorghe zis Dorde, care tot anul a umblat cu „cioara vopsită", va trebui să dea socoteală în faţa Procuraturii pentru faptele lui... nesportive.

LEONTE OVIDIU

Anunţ

TRUSTUL DE IMBUNATAŢIRI FUNCIARE

Bucureşti, Bd. Banu Manta 82
Tel. 13.64.35

VINDE FARA REPARTIŢIE

materiale de construcţii, instalaţii sanitare şi electrice, obiecte de inventar, cazarmament şi echipament de protecţie la orice unităţi socialiste, G.A.S., G.A.C. şi cooperative.

Din ţările de democraţie populară

R. D. Germană

Incepînd din ultimii doi ani, în R. D. Germană funcţionează 1000 de academii săteşti. În planul de şapte ani se prevede ca acestea să devină centre al unui sistem unificat de calificare a oamenilor muncii de la sate. În numeroase sate academiile au organizat cursuri regulate pentru membrii cooperativelor. Pasul următor îl va constitui organizarea unor cursuri şi cercuri speciale cu scopul de a da o calificare superioară lucrătorilor din agricultură, de a pregăti maiştri ai agriculturii şi zootehniei.

R. P. Albania

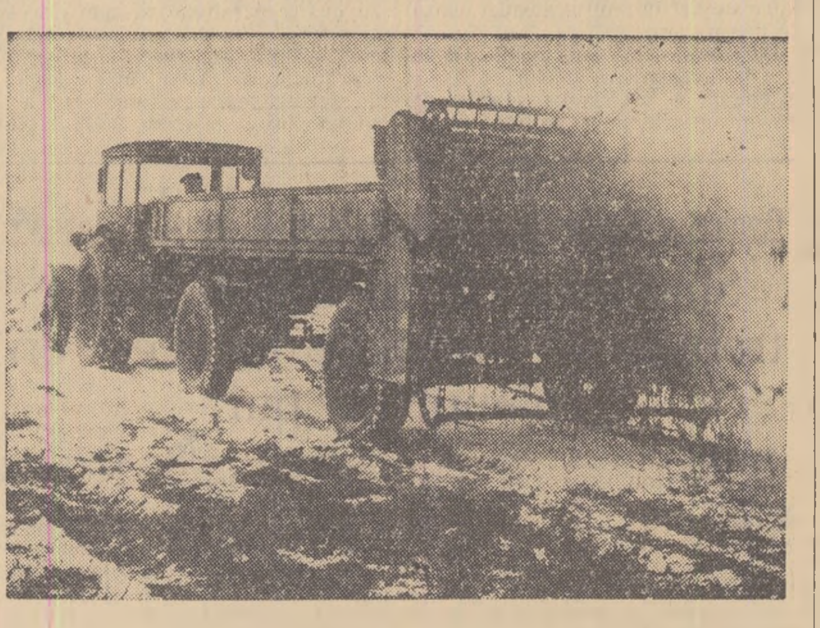
IN ALBANIA, activitatea de cercetări ştiinţifice în domeniul agriculturii a început abia după eliberare. Ca prim pas a fost creată o staţiune experimentală, căreia i-au fost trasate sarcini concrete. In anul 1952, a fost înfiinţat Institutul de cercetări agricole care, în anul 1956, în vederea apropierii lui de producţie, a fost transferat în districtul Luhnia, unul din centrele agricole cele mai importante ale ţării. Staţiuni experimentale ale acestui institut au fost create în diferite regiuni ale ţării şi ele se ocupă cu cercetări în domeniul culturilor de tutun, legumicole, cerealiere, sfeclă de zahăr etc.

R. P. Ungară

Anul trecut în R.P. Ungară s-a obţinut o recoltă de grîne care satisface pe deplin nevoile ţării. S-a obţinut o cantitate mult mai mare de culturi furajere decît a fost prevăzut, creîndu-se o bază trainică pentru dezvoltarea continuă a creşterii animalelor şi pentru sporirea productivităţii lor. A fost depăşit planul recoltelor de culturi tehnice.

Anul trecut, cu excepţia recoltelor de secară şi orez, la toate culturile s-au obţinut recolte mai mari decît nivelul mediu. Niciodată încă pînă acum în R. P. Ungară nu s-a strîns o recoltă atît de bogată de grîu, orz de toamnă, ovăz şi porumb, ca anul trecut.

Cooperativele de producţie au strîns în medie de pe un jugăr (0,57 ha) cu 28 la sută mai mult grîu, cu 28,5 la sută mai multă secară, cu 19,5 la sută mai mult orz de toamnă, cu 13 la sută mai mulţi cartofi decît ţăranii cu gospodării individuale.

O maşină de împrăştiat îngrăşăminte naturale a staţiunii de maşini şi tractoare Lowenberg în plină acţiune pe unul din terenurile cooperativei agricole de producţie Germendorf, raionul Potsdam (R. D. Germană).

R. P. Mongolă

La Ministerul Agriculturii al Republicii Populare Mongole a avut loc de curînd o conferinţă de presă, la care Ţ. Dembrel, adjunct al ministrului agriculturii, a făcut o expunere cu privire la realizările şi perspectivele de dezvoltare a agriculturii republicii.

Aşa cum a arătat Ţ. Dembrel, în anul 1959 a fost îndeplinită sarcina cooperativizării gospodăriilor araţilor pusă de Congresul al XIII-lea al Partidului Popular-Revoluţionar Mongol. Simultan cu cooperativizarea araţilor s-a desfăşurat şi procesul de comasare a asociaţiilor agricole.

Congresul membrilor asociaţiilor agricole din R. P. Mongolă, întrunit la Ulan-Bator, va permite să se generalizeze experienţa cooperativelor agricole şi va juca un mare rol în îndeplinirea sarcinii puse de Congresul al XIII-lea al partidului pentru transformarea asociaţiilor agricole în vaste gospodării de mare rentabilitate.

Ţărani japonezi — obiectul unui tîrg ruşinos

In Japonia, din cei 64.000.000 de oameni apţi de muncă, fiecare al şaselea este şomer total sau parţial. Această situaţie nenorocită în care se află masele largi muncitoare — a anunţat agenţia de presă „KIODO ŢUŞIN" — face ca Japonia să deţină „recordul" sinuciderilor Din cauza lipsurilor de tot felul, a sărăciei şi şomajului, în insulele nipone se înregistrează, în medie, 10 sinucideri pe zi.

Bine înţeles că Japonia are condiţii care i-ar înlesni să asigure muncă şi pîine populaţiei sale. Dar înfeudarea economiei sale în faţa S.U.A. şi ruinarea permanentă a agriculturii reduc Japonia, pe an ce trece, la un rol minor, o obligă să devină furnizoare de materii prime, să-şi restrîngă potenţialul economic. Ţărănimea japoneză şi agricultura se află actualmente într-o criză grea. **In insula Okinawa, ocupată definitiv de trupele S.U.A., ţăranii sînt alungaţi cu miile de pe pămînturile lor. 70.000 ha de pămînt arabil din această insulă sînt transformate astăzi în aerodromuri şi baze navale americane. In insula Hokaido, precum şi în regiunile din apropierea oraşelor Tokio, Osaka, Kyoto, Nagoia Yokohama, Kofi şi altele, peste 100.000 ha de pămînt arabil sînt de asemenea răpite ţăranilor şi transformate în baze militare americane.**

Nenumăratele acţiuni de protest ale ţăranilor au fost şi sînt reprimate cu brutalitate. Nu de mult, în Okinawa, zeci de ţărani au fost împuşcaţi sau răniţi grav, pentru că au cerut să fie lăsaţi la vetrele lor strămoşeşti. La Osaka şi Kyoto, mitingurile de protest ale ţăranilor au fost înecate în sînge.

Pentru a calma întrucîtva puternica mişcare de protest a ţărănimii japoneze căreia i se răpeşte pămîntul şi deci, sursa de existenţă, autorităţile de la Tokio au pus acum la cale un cinic comerţ de sclavi. **Ţăranii japonezi sînt împinşi în emigraţie, vînduţi pur şi simplu altor ţări pentru a servi muncilor cele mai prost plătite şi periculoase.** Astfel, revista „IMAGES", care apare la Cairo, **anunţă că în baza unui contract încheiat între Tokio şi Asuncion, 80.000 de ţărani japonezi sînt ca şi vînduţi Paraguayului.**

Care va fi soarta acestor 80.000 de ţărani japonezi forţaţi să emigreze în Paraguay? Este evident că ei vor fi lăsaţi la discreţia capitaliştilor autohtoni şi nord americani care stăpînesc şi înrobesc populaţia din Paraguay. Ei nu vor fi ocrotiţi de nici un paragraf de lege, nu vor beneficia de nicio apărare în faţa exploatatorilor. Cu atît mai mult, cu cît chiar oamenii muncii din Paraguay se află într-o situaţie mizeră de nedescris, ei fiind crîncen asupriţi şi exploataţi.

In Paraguay — ca şi în alte ţări latino-americane — crudul regim dictatorial al lui Stroessner, susţinut la putere de monopolurile din S.U.A., asigură acestora un trai fericit pe seama asupririi şi exploatării poporului, pe seama jefuirii bogăţiilor naţionale. Ziarul nicaraguian „LA RAISON" subliniază că dictatorii ce s-au perindat la cîrma Paraguayului au dus ţara în pragul catastrofei economice şi politice. Economia Paraguayului se află în mîini străine, în special în mîinile trusturilor americane. Publicaţia „La Raison" relatează că **75 la sută din populaţia ţărănească nu are pămînt propriu, în timp ce 11 companii capitaliste deţin 5.000 000 hectare de pămînt din cel mai bun.**

Clica lui Stroessner permite trusturilor străine să jefuiască în mod sistematic bogăţiile naţionale ale ţării. Trusturile petrolifere ale S.U.A. deţin 16.000.000 ha terenuri petrolifere în podişul Chaco din Paraguay, exploatînd fără milă şi condamnînd la mizerie crîncenă pe oamenii muncii care lucrează în industria petroliferă. Mortalitatea infantilă este de 75 la sută. **„Fiecare al doilea cetăţean al ţării** — scrie preotul RAMON TARAVERA din Paraguay — **nu are adăpost şi trăieşte mai rău decît animalele. În ţară creşte neîncetat costul vieţii, valuta se devalorizează. Patria noastră este adusă în stare de faliment economic.... Clasa muncitoare şi ţărănimea mor de foame".**

Aceasta fiind situaţia, apare evident că contractul dintre Japonia şi Paraguay este una din tranzacţiile tipice pentru ţările capitaliste, unde omul muncitor e categorisit drept marfă, viaţa lui necontînd decît în măsura în care serveşte intereselor veroase ale trusturilor.

P. TATARU

„AGRICULTURA NOUĂ", organ al Ministerului Agriculturii şi al Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Agricultură şi Silvicultură. Apare bisăptămînal. Redacţia şi Administraţia: Piaţa Scînteii nr. 1. Bucureşti, telefon 17.60.10.
Tiparul Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin".